

III 4322 g.

A FELSŐZEMPLÉNI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1910. SZEPTEMBER 6-ÁN BÁNÓCON
TARTOTT ÓSZI KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

PÉTER MIHÁLY

EGYHÁZMEGYEI PAPI FŐJEGYZŐ

XXXII. füzet.

SÁROSPATAK

NYOMTATTÁK DANI ÉS FISCHER A REFORMÁTUS FŐISKOLA BETŰVEL.

1910.

III. 4322 g.

A FELSŐZEMPLÉNI
REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

1910. SZEPTEMBER 6-ÁN BÁNÓCON
TARTOTT ŐSZI KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

PÉTER MIHÁLY

EGYHÁZMEGYEI PAPI FŐJEGYZŐ

XXXII. füzet.

SÁROSPATAK

NYOMTÁTTÁK DANI ÉS FISCHER A REFORMÁTUS FŐISKOLA BETŪIVEL.

1910.

A FELSZŐZEMPLÉNI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE 1910. ÉVI
SZEPTEMBER HÓ 6-ÁN BÁNÓCON TARTOTT ŐSZI KÖZ-
GYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen voltak:

Hutka József esperes és *Dókus Ernő* egyházmegyei gondnok kettős elnöklete alatt: Fejes István tb. esperes, Szegő Béni, Kozma Antal, Kádár János, Tudja Mihály, Virág József papi-, Dókus Gyula, Dókus László, Bernáth Aladár, Thuránszky Tihamér világi tanácsbírák.

Mint jegyzők: Péter Mihály papi-, Isépy Zoltán világi főjegyző; Tomory Pál papi-, dr. Bessenyei Zénó világi aljegyző.

Horkay Bertalan abarai, Cseh Pál alsómihályi, Boltka Bertalan gercselyi, Séra János hardicsai, Böszörményi Sándor homonnai missiói, Máthé Miklós kisazari, Sallay Béla kisbárii, Szombathy Antal kolbásai, Veres Károly ladamóci, Erdélyi András lasztóci, Kiss Tamás málcai, Helmeczi Antal miglészai, Román Ernő nagytoronyai, Kozma Gedeon szőlőskei, Nyitrai Lajos tussai lelkészek, Horkay Lajos kistráskai h.-lelkész, Berecz Antal, Bornemisza István csarnahói s.-lelkészek.

Mint egyházi küldöttek: Illosvay Zsigmond főgondnok, alsómihályi, Kolonay Tamás bánóci, Szanyó János gondnok, deregnyői, Nemes Sándor főgondnok, gálszécsi, N. Tóth János gondnok, kisbárii, ifj. Király József gondnok, kistráskai, Isaák János főgondnok, kolbásai, Erdélyi Mihály gondnok, ladamóci, Csiszár Kálmán főgondnok, magyarizsépi, Macso János málcai, Tóth András gondnok, nagyráskai, Mento János gondnok, nagytoronyai, Körmös János gondnok, szőlőskei, Majtényi János gondnok, zempléni küldöttek. Karakó Ferenc és Kormos Gerő tanítóegyesületi képviselő és számos érdeklődő.

Távolmaradását igazolta: Sztankovics Lajos nagyráskai lelkész, Nemes Lajos világi tanácsbíró, dr. Isépy Tihamér egyh. m. ügyész; *nem igazolta:* Hubay Bertalan, akin a törvényes hirság behajtandó.

1. A közgyűlést megelőzőleg, a közgyűlést alkotó tagok és nagyszámu érdeklődő közönség jelenlétében, istenitiszteletet tartottunk a templomban. Ezen alkalommal Helmecey Antal migléshi lelkész imádkozott bensőségesen.

2. Napirend előtt Hutka József esperes kért szót és a következő beszédet mondotta, melyet Dókus Ernő egyházmegyei gondnok indítványára egyházmegyénk jegyzőkönyvébe foglal, amint következik:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Ünnepélyes érzelmek hatása alatt állok a jelen alkalommal Ntű Egyházmegyei Közgyűlés! S ennek két oka van! Az egyik az, hogy a Ntű Egyházmegyei Közgyűlést itt ezen egyház kebelében lelkem teljes örömevel üdvözölhetem; a másik pedig az, hogy az általam eddig ismert történelmi adatok szerint, a bánóci református egyház a jelen évben tölti be fennállásának 300 éves fordulóját! Amidőn Bocskay István „hitünkért és törvényeinkben megromlott szabadságunkért“ 1604-ben kihúzta kardját hüvelyéből és a hadi szerencse diadallal jutalmazta fegyverfogását s ennek eredményeként megköttetett 1606 junius 23-ikán a bécsi béke, amely biztosította a két protestáns vallásfelekezetet szabadgyakorlatát; ily kedvező körülmények között, az 1610-ik esztendőben Bánóc községben is támasztott a nagykegyelmű Isten a helvét hitvallásnak egy buzgó követőt az áldott emlékű Oroszy Anna személyében! Ez a nő volt ugyanis, aki ezen községben 1610-ik évben építtette a régi, most már elbontott kötemplomot, ő látta azt el felszereléssel, többek közt egy haranggal s úrvacsorai kehelylyel; ő adott a prédikátornak, oskolamesternek belhelyet, lakást és földeket s ezzel megvetette alapját a bánóci ref. egyháznak, hogy

az rendületlenül hirdesse a Krisztusban való megújulást, a szabad vizsgálódást s ezzel a szellemi és erkölcsi haladást s a lelkiismereti és politikai szabadságot! S az idelelepített ref. egyház, az egyszerű predikátorok és iskolamesterek vezetésével, híveinek hűsége mellett, az igaz ügyben vetett tántoríthatlan hittel teljesítette magasztos feladatát!

De bekövetkezett a magyarországi protestáns egyházak elnyomatásának szomorú korszaka s az üldözés kiérettensége Bánóca is kiterjedt, s mint azt a protestánsok 1681-ben, a királyhoz dec. 8-án intézett hatodik felíratukban elpanaszolják, a mostani anyaegyház filiái, Vásárhely és Morva mellett, Bánóc is ott volt az 1662 óta elfoglalt egyházak között.

Azokban az isteni gondviselés öröködt a bánóci egyház felett, mert az elfoglalt egyház javadalmaival együtt ismét visszakerült a reformátusok birtokába s már 1761-től papjainak névsora is ismeretes s azóta megerősödvé halad Isten által kijelölt útján!

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Midőn a mostani nevezetes alkalommal e rövid történelmi megemlékezést tettem, tettem azt azért, miszerint mindenek fölött hálával borúljak le az isteni kegyelem nagysága előtt, hogy drága kincsek őrzésére itt e helyre is telepített református anyaszentegyházat s azt súlyos megpróbáltatások után mostaniglan birtokunkban hagyta; de tettem azt másfelől azért is, hogy Istenben vetett azon rendíthetetlen hitemnek adjak kifejezést, „miszerint azon isteni igazságok, melyek egyházunk bitokában vannak, azon múlt, mely háta megett van, zálogul és biztosítékul szolgálnak a jövőre nézve, hogy ezt az evangéliumi egyházat nem lehet megsemmisíteni, mert épülte amaz örök fundamentomon áll, mely egyszer vettetett, az pedig a Jézus Krisztus!”

Ugy legyen! Ámen!

3. Ugyancsak napirend előtt Hutka József esperes, abból az alkalomból, hogy Dókus Gyula legidősebb tanácsbíró, Zemplén vármegye alispánja, a jelen év július hó 26-án töl-

tötte be vármegyei szolgálatának 40-ik évét, az egész egyházmegye közönsége előtt szeretve tisztelt férfit a következő beszéddel üdvözölte:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

A református egyház, közelebbről a mi református egyházmegyénk, kiválóbb férfiainak, hű munkatársainak életében előforduló nevezetesebb események hatása alól nem vonhatja ki magát. Szent könyvünk arra oktat minket: „örüljete az örülőkkel és sírjatok a sírókkal! Ezen parancsolat teljesítése elől hálátlanság vétke nélkül nem térhetünk ki! Jelen alkalommal, mélyen tisztelt Egyházmegyei Közgyűlés! egy mindnyájunk szívét, lelkét érintő örömteljes eseménynek óhajtok tolmácsolója lenni, s midőn ezt teszem, úgy hiszem, hogy mindnyájunk őszinte érzelmeit fejezem ki.

Arról van szó ugyanis, Ntű E.-m. Közgyűlés! hogy a mi egyházmegyénknek érdemekben gazdag, kiváló világi tanácsbírája, méltóságos Dókus Gyula úr, Zemplén vármegye alispánja, polgári téren való hűséges munkálkodásának f. évi július hó 26-án 40 éves fordulóját töltötte be. Kedves kötelességet teljesítünk tehát, midőn jelen gyűlésünk alkalmával e nevezetes évfordulóról megemlékezünk és szeretve tisztelt alispánunkat, egyszerű és keresetlen szavakkal, de szívünk annál igazabb érzelmeivel őszintén üdvözöljük!

Nagytiszteletű Emei Közgyűlés! Ha végig tekintünk Dókus Gyula alispán urnak 40 éves politikai pályafutásán, azt látjuk, hogy kezdte a legalsó fokon és szorgalma, tehetsége, kedves egyénisége s puritán jelleme által időről-időre mindig felebb-felebb emelkedett; mignem érdemei jutalmául elérte a törvényhatóság első tisztviselői székét, a diszes alispáni székét!

Nagytiszteletű E.-m. Közgyűlés! Dókus Gyula alispán urnak Zemplén vármegye történetében kifejtett üdvös működését majdan a történelem leszen hivatva kellőleg méltányolni. S én ezúttal csak annyit mondok, hogy Dókus Gyula működése nyomán mindenütt áldás fakadt vármegyénkben! S a 40 éves pályafutás alatt nemesen harcolva

ama terhes harcot, a növekedő terhek alatt soha nem roskadt meg, hanem miként a pálma, folyvást növekedett; növekedett pedig szeretetben, tiszteletben és közbecsülésben, mert a közügyek oltárai körül való forgolódásban mindig ott volt vele ama megszentelő lélek; a szeretetnek, a mi Urunk Idvezítőnknek a Krisztusnak lelke s a honszerelem géniusza! Az ő nagy egyénisége tehát úgy kisebb, miként nagyobb állásaiban egyaránt, vonzó példa gyanánt mindig ott tündöklött ama magasabb régiókban!

Én tehát hálával borulok le az isteni kegyelem nagysága előtt, hogy időről-időre gondoskodik nagyszabásu férfiakról, kik ragyognak és tündökölnek, miként a nap és szerte szórják szerető szívök melegítő sugárait!

Büszke vagyok reá, Ntű E.-m. Közgyűlés, hogy Ő Méltóságát hitsorsosunknak vallhatjuk, s őt, mint ezen egyházmegye esperese üdvözölhetem! Ő Méltóságát, mint Bánóc község egyetlen diszpolgárát is üdvözölhetem!

S mostan arra kérem a nagykegyelmű Istent, hogy a mi kedves alispánunkat, szeretett vármegyénk, magyar hazánk, mindnyájunk, református anyaszentegyházunk s kedves családja örömeire friss szellemi és testi erőben igen sokáig éltesse!

A mély csend közepett elmondott, de a helyeslésektől és éljenzésektől meg-megszakított beszéd után, Dókus Gyula legidősebb tanácsbíró állott fel és meghatottan s a közönséget is meghatva elmondotta, hogy végtelenül jólcselt lelkének a f.-zempléni egyházmegye részéről ama szeretetteljes üdvözlés abból az alkalomból, hogy már 40 éve szolgálja Zemplén vármegyét. Habár erejének nagy részét le is köti vármegyei szolgálata, de igéri, hogy ezután is azzal a hűséggel fogja szolgálni egyházmegyénket, miként eddig tevő.

Egyházmegyénk, midőn mind az esperes beszédét, mind Dókus Gyula köszönő nyilatkozatait jegyzőkönyvébe foglalja, az esperes elismerő, méltató, jó kívánságait kifejező, áldást kérő szép szavaihoz, szívvel-lélekkel csatlakozik s kéri, hogy Dókus Gyula zemplén vármegyei alispán

felett, lebegjen ezután is, igen sokáig az áldó Isten kegyelme, hogy erőben, egészségben szolgálja továbbra is szeretett Zemplén vármegyénket s édes hazánkat.

4. Dókus Ernő egyházmegyei gondnok, pár meleg szóval a közgyűlést megnyitja.

5. A tavaszi egyházmegyei közgyűlés 72. pontjára való utalással olvastatik a szavazatlábontó-bizottságnak Sátoraljaújhegyen 1910. július hó 1-én felvett jegyzőkönyve, mely szerint a papi aljegyzői állásra beadatott összesen 29 érvényes szavazat, melyből Tomory Pál 23, Román Ernő, Hubay Bertalan, Böszörményi Sándor, Erdélyi András, Tomory Endre, Bottka Bertalan 1—1 szavazatot kapott.

Egyházmegyénk Tomory Pál magyarizségi lelkészt, megválasztott egyházmegyei aljegyzőnek kijelenti; ki — miután az esküt a közgyűlés színe előtt letette, az esperes üdvözlő s magát a szolgálatra felajánló szavai után, — helyét a tanácskozás asztalánál elfoglalta s e határozat a főt. Egyházkerületre is felterjesztetik.

6. Olvastatott Péter Mihály egyházmegyei főjegyző következő indítványa,

melyet Egyházmegyénk egyhangulag elfogad, szóról-szóra jegyzőkönyvbe veszi s a főt. Egyházkerületre felterjeszti, amint következik:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

X-ik Pius pápa, a jelen év május 26-án, Borromeo Károly egykori milanoi érsek szentté avatásának 300-ik évfordulóján, a róm. kath. püspökökhöz, egy „*Edite saepe Dei*“ kezdetű encyklikát hocsátott ki, melyben a reformatorokról, a többek között a következőleg nyilatkozott: „E csapások között, gögös és lázadó emberek állottak

elő, Krisztus keresztségének ellenségei, alantjáró érzelmű emberek, akiknek hasuk volt az Istenük, akik ahelyett, hogy az erkölcsök reformálásához fogának, tagadták a dogmákat, megsokszorozták a rendetlenséget, meglazították magok és mások számára a szabadosság zaboláját.“

A reformatiót pártoló fejedelmekről, mint „a legromlottabbak“-ról, magáról a reformatióról pedig úgy nyilatkozott, mint amely „a hitnek és az erkölcsöknek a perversitása“ vala. Nt. Egyházmegyei Közgyűlés! Négyszáz év története igazolja, hogy a reformátorok Isten küldöttai és választottai voltak, akik éppen ellenkezőleg, a hitelenség, az önzés és az erkölcsi romlottság ama szomorú korszakában, mint hittel és szentlélekkel teljes férfiak, a legtisztább hitnek, erkölcsiségnek voltak önzellen, bátor vallói, hirdetői, sokszor mátyrjai, akiket az elfogulatlan szemlélet arra a piedesztálra emelt már, ahol az emberiség legjobbjai állanak.

Négyszáz év tűzkeresztsége igazolja, hogy maga a reformatio az emberiség történetében Istennek legnagyobb áldásai közül való volt, mert midőn feloldozta az egyént és a népeket a középkor vallási és polgári béklyóiból: ezzel a műveltségnek, a szabadságnak, a jólétnek, továbbá a jogállamnak és az ebből folyó rendnek, végül a vallás lényege, a szeretet által a humanizmusnak nyitotta meg a forrásait és vetette meg az alapját, sőt ezáltal magát a r. kath. egyházat is az örvényből kiragadta, mintegy kényszerítette a haladásra s arra, hogy az emberiség legfőbb javaiért folyó versenybe ő is beálljon.

X. Pius pápának a való tényekkel homlokegyenest ellenkező, a legnagyobb elfogultságot és gyűlöletet hirdető emez állításait tehát maga az élet és 400 év története cáfolja meg.

Tekintve azonban, hogy a szóban forgó nyilatkozatok éppen arról a helyről, ahonnan a békét és szeretetet teljes erővel kellene hirdetni, a legnagyobb mértékben visszatet-
szők és alkalmasak a felekezetek közötti béke feldulására ;

indítványozom :

Mondja ki felsőzemléni ref. egyházmegyénk közgyűlése, hogy X. Pius pápának az „*Edite saepe*

Dei“ kezdetű encyklikájában foglalt, a protestantismust mélyen sértő, a magyarországi felekezetek közötti béke feldúlására szolgáló nyilatkozatai ellen óvást emel, tiltakozik s erre a főt. egyházkerületet is felhívja. Együttal, hogy jövőben hasonló encyclicák napvilágot ne lássanak s kihirdethetők ne legyenek, keresse meg a főt. egyházkerület a conventet, mint a magyarországi egyetemes református egyház képviselőtestületét aziránt, hogy a Zsigmond királyunk óta mind máig jogszokás által szentesített, többször gyakorlati alkalmazásba is vett, — de törvénybe nem foglalt „jus-placeti“-nek törvénybe foglalását a magyar kormánynál és a törvényhozás előtt, erélyesen és hathatósan sürgesse, követelje.

Indítványomat a Nt. Egyházmegyei Közgyűlésnek elfogadás és a főt. egyházkerületre való felterjesztés végett, mély tisztelettel ajánlom.

Kiváló tisztelettel vagyok
Gálszécs, 1910. szeptember 1.

A Nt. Egyházmegyei Közgyűlésnek

alázatos szolgálója

Péter Mihály

egyházmegyei főjegyző.

7. A tavaszi egyházkerületi közgyűlés 49. sz. j. k. pontjával az egyházmegyékhez tette le véleményezését végett azon Szabályrendelet-tervezetet, melyet a püspöki és főgondnoki kar készített a lelkipásztori gondviselés és a vegyes házasságok körüli eljárás tárgyában. Egyházmegyénk eme Szabályrendelet tervezetre a következő s a főt. egyházkerületre felterjesztendő véleményét nyilvánítja :

E Szabályrendelet-tervezet azon felfogásra van alapítva, hogy a vegyes házasságok révén származó veszteségeink elhárítása teljesen a lelkészekről, az ő odaadó munkásságuktól s nagyobb pastorális tevékenységüktől függ. Sok igazság van ebben, mert hiszen egy vallásosan nevelt lélekről nehezen tételezhető fel,

hogy árulást kövessen el a ref. egyházzal szemben. Csakhogy, veszteségeink a vegyes házasságoknál, igen sokszor, a lelkésznek, még ha a legbuzgóbb is, erején és hatalmi körén kívül álló tényezőkben leli a magyarázatát. Az egyik ilyen tényező a katolikus egyházaknak tulságos nagy vagyoni ereje és hatalma, melyet különösen az újabb időkben, majdnem egész mértékben a lélekalászatra fordítanak. Itt csak a teljes és tökéletes vallásegyenlőség életbeléptetésével lehet segíteni. A második tényező az, hogy az igazi népműveltség nagyon lassan halad, mert sok egyházban nem annyira annak terjesztésére, mint inkább a fanatizmus ápolására fektetik a súlyt és veszteségeink épen ott a legszámosabbak, hol a prot. felekezetek, kevésbé művelt idegen elemek közé vannak ékelve, hol a nép a külső fény után itéli meg a vallást.

Addig is azonban, míg a haladó idők szeleme eme súlyos állapotokon segíthet, elfogadjuk, helyesnek tartjuk, hogy adott eszközeinkkel, nevezetesen népünk felvilágosításával, buzgóbbá tételével küzdjünk eme vésszel szemben. Ily szempontból e Szabályrendelet minden pontja helyes, az egész körültekintő munkálat. De mégis szeretnők pótolni. Nevezetesen, a bevezetésben, ott, ahol vallásos tartalmu füzetek árúsításáról s részben ingyen való osztogatásáról van szó, beszúrandónak tartanók a következő szavakat: „vallásos és ismeretterjesztő népkönyvtárak felállítása.“ Ez azért volna szükséges, hogy amely hívőnek nincs módjában ily füzeteket vásárolni vagy az ingyen kiosztott füzetek kezei közt elkallódnak, — hozzáfordúlhasson az egyházi népkönyvtárhoz. Ha már jónak itéltük a lelkészek műveltségének emelése végett a lelkészi könyvtárak felállítását, a népműveltség emelése végett az egyházi népkönyvtárak felállítása elodázhatlan.

A 3. pont elébe jönne egy külön pont,

mely a következőleg szólhatna: Szerezzen be minden egyház családkönyvet s abban minden család részére nyisson a lelkész egy lapot, a szülék nevének, házassági idejének, a gyermekek születéseinek, esetleges elhalálozásának, házasságra lépésének, vagy férjhez menetelének feljegyzésével stb. Régi kívánsága ez egyházunknak és helyes kívánsága, mert családkönyvek birtokában, minden lelkész előtt minden percben ott áll az egyházához tartozó családoknak teljes képe.

Ami már most a Szabályrendelet életbeléptetését illeti, — tekintettel arra, hogy a lelkipásztori gondviselés s vegyes házasságok körüli eljárása — a lelkésznek az egyháztalagok és presbyteriumok közremunkálásától is függ, sőt a mulasztókkal szemben bizonyos megtorló intézkedések is foglaltatnak a javaslatban, — szükségesnek tartanók annak kimondását, hogy ha a Szabályrendelet-tervezet életbelép, a lelkészek püspöki körlevéllel szólíttassanak fel annak a szószékekből és a presbyteriumokban való felolvasására. Ezenkívül mondja ki a főt. egyházkerület, hogy minden egyházban népkönyvtár állítandó, az erről szóló tervezetnek, valamint a családkönyvek mintájának elkészítésére küldjön ki egy bizottságot.

8. Tavaszi egyházkerületi közgyűlésünk 116. sz. jkönyvi pont alatt, a gömöri egyházmegye azon javaslatát, hogy az egyházkerületi özvegy-árvtár 18. §-a akként módosíttassék, hogy eme tárból a nyugalmazott lelkészek is segélyben részesüljenek és hogy a lelkészek tagsági díja 10 koronával emeltesse: véleményezés végett az egyházmegyékhez tette le.

Egyházmegyénk a javaslatot el nem fogadja, mert a javaslat elfogadásával az egyházkerületi özvegy-árvtár meggyengítenék e két cél szolgálataival; holott az volna a hön óhajtott kívánság, hogy bár bővebb mértékben szolgálna az

özvegyeket akkor, midőn országos özvegy-árvatári részesedések is oly csekély, a nyugdíjazandó lelkészek pedig mégis csak elég tisztességes összeggel fognak nyugalomba vonulni.

9. Tavaszi egyházkerületi közgyűlésünk a 67. sz. jk. pont alatt felhívja egyházmegyénket, hogy készítsenek minden egyházközségről kimutatást, hogy mennyi jövedelem folyt be az agentális perselyekből az 1904—908. évi átlag szerint. Eme kimutatás a legközelebbi kerületi gyűlésre bevéartván.

Az egyházmegyei pénztárnok a következő kimutatást készítette :

K I M U T A T Á S a felsőzempléni ref. egyházmegye egyházainak agentiaális perselyt illető kiadásairól 1904—08. évi átlag szerint.

Sorszám	Egyházak neve	Egyh.-kerület részére		Sárospataki főiskola részére	
		K	f	K	f
1	Abara	15	18	12	78
2	Nagyráska	8	90	5	88
3	Kisráska	7	90	5	88
4	Hegy	1	—	2	55
5	Málca	11	—	7	74
6	Deregyő	17	18	12	78
7	Szalók	1	10	2	55
8	Lasztómer	11	80	9	94
9	Bánóc	10	10	7	40
10	Vásárhely	10	10	5	40
11	Morva	6	50	2	55
12	Bodzásujlak	8	90	5	10
13	Garany	11	36	5	10
14	Magyarsas	10	74	7	54
15	Szürnyeg	9	30	5	—
16	Imreg	8	10	3	—
17	Zemplén	9	72	6	32
18	Ladamóc	11	68	7	92
19	Szöllőske	9	08	4	85
20	Borsi	1	90	2	75
21	Bodrogszerdahely	1	80	3	03
22	Lasztóc	9	50	6	20
23	Nagykázmér	—	50	—	25
24	Magyarizsép	9	86	6	30
25	Cselej	1	—	2	55
26	Kis- és Nagyazar	9	10	5	90
27	Gálszécs	9	84	8	38
28	Tusa	9	70	8	38
29	Miglész	10	64	7	38
30	Hardicsa	10	12	8	26
31	Kazsó	7	78	3	10
32	Gercsely	9	46	6	30
33	Kiszte	1	80	2	55
34	Homonna	8	90	2	70
35	Kolbása	9	40	5	60
36	Alsómihályi	10	04	7	20
37	Legenye	9	74	6	54
38	Nagytoronya	9	40	5	54
39	Kistoronya	3	20	5	54
40	Sátoraljauhely	27	70	26	76
41	Kisbári	8	50	3	10
42	Nagybári	8	10	2	98
43	Csarnahó	9	60	7	10
Végösszeg		377	22	264	67

Jegyzet. Az egyházkerület részére kimutatott összegben bennfoglalatik az egyházkerületi jegyzőkönyvek ára 136 kor. 50 fillérrel és a Névkönyvek ára 49 kor.-val.

Deregyő, 1910. aug. 29. (P. H.)

Tudja Mihály egyh.-m. pénztárnok sk.

E kimutatás tudomásul szolgál, annak kimondásával, hogy az egyh. ker. részére kimutatott összegben 136 kor. az egyh. ker. jegyzőkönyvek árát képezi, a sárospataki főiskola javára kimutatott 264 korona 67 fillér pedig 544 korona 67 fillérre emeltetik, miután abban a névkönyvekért csak 49 korona lett felszámítva, holott jövőre a névkönyvek ára 3 koronában állapíttatván meg. Kiadásunk e címen 129 korona lesz.

10. A főt. egyházkerület, Miskolcon 1910. május 19—20. napjain tartott közgyűlésének 80. pontja szerint, a magyarizségi egyháznak építkezésekre felvenni szándékolt törlesztéses kölcsönüggyét, melytől a felsőzempléni egyházmegye, jelen évi tavaszi közgyűlésének 83. pontja szerint a jóváhagyást megtagadta, de amely ellen a magyarizségi egyház felebbezést adott be a főt. egyházkerületre, — az egyházmegyéhez tette le azon felhívással, hogy adjon az egyházmegye felvilágosító feleletet a tekintetben, vajjon a felveendő kölcsön csak az egyházi vagy a lelkész javadalmát képező földekre lenne-e betáblázva? Esetleg kísérelje meg a tervezett építkezéseknek más módon való keresztülvételét.

A magyarizségi egyház beadványa szerint a szóban forgó törlesztéses kölcsön nemcsak az egyházi 4 h. 351 □-öl, de a lelkész használatában lévő 26 h. 1073 □-öl szántóföldre is be lenne táblázva.

Egyházmegyénk eme felvilágosító jelentést a főt. egyházkerületre felterjeszti.

11. Egyházkerületünk 45. jegyzőkönyvi sz. a., illetőleg az egyetemes konvent 346—1909. sz. határozataival felhívja az egyházmegyéket aziránti intézkedésre, hogy a segélyezett egyházközségek — első sorban a lelkészeket terhelő anyagi felelősség mellett — haladéktalanul jelentsék be az „iskola megszüntetési eseteket“ a célból, hogy a segélyekből az iskola-fentartásra eső rész kellő időben levonható legyen.

Egyházmegyénk jelenti, hogy az egyházmegyében ez év folyamán ref. iskola meg nem szűnt s ha ilyen előfordulna, arról kellő időben jelentést fog tenni.

12. Ugyancsak egyh. kerületünk 18 ik jegyzőkönyvi sz. a., illetőleg az egyetemes konvent 75—1910. sz. jegyzőkönyvi pontjával megküldi az énekvezérek javadalma ügyében hozott ama határozatát, mely szerint a kebelbéli egyházközségeket a kántor-tanítói állások külön kántori fizetésének az egyházkerületileg megállapítandó minimum mértékeig leendő felemelésére vagy kiegészítésére utasítsa.

Miután egyházmegyénk minden egyházában a tanítói és kántori fizetés már a díjlevélben külön van választva s a végzett kántori teendőkért méltányosan vannak díjazva: egyházmegyénk a jelenlegi állapot megváltoztatását célszerűnek nem látja s e határozat a főt. egyházkerületre felterjesztetik.

13. Ugyancsak egyh. kerületünk 53. jknyvi sz. a., illetőleg az egyetemes konvent 71—1910. sz. határozatával felhívja az egyházközségeket az iskolaszéki elnököknek, illetőleg lelkészeknek felelősség terhe alatt leendő oly irányú utasítására, hogy az iskolaállamosítási mozgalmakról, vagy az új állami és községi iskoláknak egyházközségeink területén történő felállítására alkalmával az ilyen mozgalmak megindításáról illetékes felsőbb hatóságukat haladéktalanul értesítsék és tájékoztassák.

Utasíttatnak azért a kebelbéli egyházak iskolaszéki elnökei, illetve lelkészei, hogy az egyetemes konvent e határozatát szem előtt tartva, az államosítási mozgalmakról felelősség terhe alatt felsőbb egyházi hatóságukat idejében értesítsék.

14. Ugyancsak egyházkerületünk 55. jknyvi sz. a., illetőleg az egyetemes konvent 66—1910. sz. jegyzőkönyvi pontjában a népiskolai tanköteleseknek löbb oldalról felpanaszolt

nagyszámú mulasztását megdöbbenőnek ítélvén: felhívja az egyházközségeket a miniszteri rendeletek reájok vonatkozó részének szigorú megtartására, valamint a politikai hatóságok netaláni lanyha eljárásának vagy hanyagságának az esperesi hivataloknál leendő bejelentésére.

Egyházmegyei közgyűlés útasítja az iskolaszékeket, azoknak elnökeit és a tanítókat, hogy az iskolai mulasztásokat szigorúan ellenőrizzék, az azokról szóló kimutatásokat a törvényben meghatározott módon és időben az illetékes politikai hatósághoz terjeszszék be s ha ezek részéről lanyha eljárást tapasztalának, azt az esperesi hivatalnak jelentsék be.

15. Ugyancsak egyházkerületünk 46. jkönyvi sz. a., illetőleg az egyetemes konvent 344—1909. sz. határozatában a belhivatalnokok díjleveleinek az egyetemes adóalaphól megállapított segélyek alapján való átváltoztatását szükségesnek és célszerűnek javasolván, a konvent határozatát s a díjlevelek átváltoztatására javasolt módozatát az érdekelt egyházközségek és javadalmások figyelmébe ajánlja.

Egyházmegyei közgyűlés felhívja azokat az egyházközségeket, a melyek az adócsökkentési segélyt már igénybe vették, hogy ha az egyetemes adóalaphól megállapított segélyek alapján a díjlevelek megváltoztatása szükségessé vált: azokat a jelenlegi állapotnak megfelelően változtassák át.

16. A mult év őszén tartott közgyűlés 12-ik pontjára való hivatkozással a levéltárnok jelenti, hogy az egyházmegye tulajdonát képező könyvek bekötésére a segélyosztó bizottság 30 koronát utalt ki. Ez összegből bekötetett 67 kötet könyvet, melyeknek ára a portóval és az okmánybélyeggel 41 korona 91 fillért tesz; a hiányzó 11 kor. 91 fillért Kovács Ferenc sárospataki könyvkötőnek kéri kiutalni. Továbbá jelenti, hogy a katalogust össze nem állíthatta, mivel a lelkészektől a tekintetben, hogy mely könyvek vannak nálok, még mostanig sem

érkezett jelentés, habár erre, úgy a fenti, mint a jelen évi tavaszi közgyűlés 16. pontjával is felhívtak.

A levéltárnok jelentése a könyvek bekötéséről tudomásul vétetik; az egyházlátogatóságot megbízzuk, hogy a bekötött könyveket tekintse meg, számlálja össze s eljárásáról tegyen jelentést a legközelebbi közgyűlésnek. A 11 kor. 91 fillér hiány kiutalása iránt a segélyosztó bizottságot megkeressük s felhatalmazzuk, hogy az egyházmegyei pénztárnok által a kiutalt összeget Kovács Ferenc sárospataki könyvkötőnek küldje meg.

17. A tavaszi e. m. gyűlés 14. pontjára

szigorúan utasítja az egyházmegyei gyűlés a nagyráskai egyház presbitériumát, hogy az egyház 1596 kor. bértartozását mielőbb igyekezzen rendezni s annak eredményéről jelentését a legközelebbi egyházmegyei gyűlés elé tegye meg.

18. A tavaszi e. m. gyűlés 15 pontjára jelenti a tussai ref. lelkész, hogy a hóri iskola felépítése folyamatban van s az iskola ez év október elején megnyílik,

az egyházmegyei gyűlés ezen jelentést örömmel veszi tudomásul; felhívja azonban a tussai lelkészt, hogy a legközelebbi egyházmegyei gyűlés elé a tanítói állás szervezésének mibenlétéről is tegye meg jelentését.

19. A tavaszi e. m. gyűlés 16. pontjára bejelenti a levéltárnok, hogy a hátrálékos lelkészek a gyűlés folyama alatt a náluk levő könyvekről megtették jelentésüket,

tudomásul vétetik.

20. Folyó évi tavaszi e. m. közgyűlés 22. pontjára a gálzécsi egyház jelenti, hogy az egyház által elköltött tőkének első részletét, 100 koronát visszafizette.

E jelentés tudomásul vétetik s az ügy tovább is nyilvántartásban marad.

21. A folyó évi tavaszi egyházmegyei közgyűlés 24. jegyzőkönyvi pontjára esperes szóbelileg bejelenti, hogy a morvai egyház az iskolaépítésre kölcsönvett 2100 koronás kölcsönügyet még nem rendezhette.

Továbbra is nyilvántartani rendeltetik.

22. Folyó évi tavaszi e. m. közgyűlés 29. sz. határozatában foglalt ladamóci tanítói díjlevél-ügy, miután felsőbb helyen még elintézését nem nyert,

tovább is nyilvántartásba tétetik.

23. Folyó évi tavaszi e. m. közgyűlés 32. pontja utasította a szürnyegi egyházat, hogy az iskolát külső felirattal lássa el.

Miután jelentés nem érkezett, újólaj utasítatik a szürnyegi egyház az iskola külső felirattal való ellátására.

24. U. e. évi tavaszi e. m. közgyűlés 33. pontja utasította a nagytoronyai egyházat, hogy az iskolánál megállapított hiányokat pótolja. Lelkész élőszóval jelenti, hogy miután ez évben lelkészlakot épített az egyház, ez utasításnak csak a jövő évben tehetnek és fognak eleget tenni.

E jelentés tudomásul vétetik s utasítatik az egyház, hogy a jövő évben e hiányokat okvetlenül pótolja s arról a jövő évi őszi közgyűlésre jelentést tegyen.

25. U. e. évi tavaszi e. m. közgyűlés 34. pontja szigoruan utasította a szöllőskei egyházat iskolájának a felépítésére, a látogatási naplónak s a külső feliratnak a beszerzésére.

Miután jelentés egyikről sem tétetett, a szőlőskei egyház ismételten és szigorúan utasítatik a már meghozott határozatok keresztülvitelére s erről a jelentés jövő évi tavaszi gyűlésünkre okvetlen beküldendő.

26. U. e. évi tavaszi e. m. közgyűlés 37. pontja utasította a nagybárii és zempléni egyházakat, hogy a tanítói lakás rendbehozásáról gondoskodjanak.

A nagybárii egyház presbyteriuma jelenti, hogy a nyár folyamán a jégeső minden termését tönkre tette s így a legcsekélyebb anyagi áldozatra is képtelen, hanem reménységgel és bizalommal várják az összes illetékes egyházi fórumokon megszavazott és az első sorozatban kiutalni kért 4000 kor. tőkesegély megérkezését, ami, ha ez év folyamán meg nem történnék, tisztetettel kéri a presbyterium az egyházmegyei közgyűlést, adjon engedélyt arra, hogy a tőkesegély megszavazott összegét az egyh. kerületi pénztárból kölcsönképen felvehesse addig is, míg a tőkesegélyt megkaphatja.

A zempléni tanítói lakás a tanügyi bizottság jelentése szerint építés alatt áll.

A nagybárii egyház jelentésének első része egyelőre tudomásul vétetik, a 4000 kor. ideiglenes kölcsön felvételének ügye elintézés végett saját hatáskörébe utasítatik.

A zempléni tanítói lakás felépítéséről egyházlátogatóság teygen jelentést tavaszi e. m. közgyűlésünkre.

27. U. e. évi tavaszi e. m. közgyűlés 38. pontja utasította a tussai lelkészt, teygen jelentést arról, vajjon az iskola ingatlana az egyház nevéen áll-e már?

Lelkész jelenti, hogy az átíratásra vonatkozó adatokat átadta Dr. Isépy Tihamér egyházmegyei ügyésznek, de eljárása eredményét eddig még nem ismeri.

E jelentés tudomásul szolgál s felhivatik az egyházmegye ügyésze, hogy erre vonatkozó jelentését tavaszi e. m. közgyűlésünkre adja be.

28. U. e. évi tavaszi e. m. közgyűlés 40. pontja utasította a zempléni, ladamóci, magyarsasi, nagytoronyai, nagyráskai, kolbásai tanítókat az Értesítő könyvecskék beszerzésére.

A ladamóci, kolbásai lelkészek jelentik, hogy az értesítő könyvecskék beszereztettek.

A zempléni, magyarsasi, nagytoronyai, nagyráskai egyházakból jelentés nem érkezett.

A ladamóci és kolbásai jelentés tudomásul vétetett.

A zempléni, magyarsasi, nagytoronyai, nagyráskai tanítók újólág útasíttatnak az Értesítő könyvecskék beszerzésére s erről tavaszi e. m. közgyűlésünkre jelentés teendő.

29. U. e. évi tavaszi e. m. közgyűlés 41. pontjára való hivatkozással esperes jelenti, hogy az imregi iskola felépült.

Tudomásul szolgál.

30. U. e. évi tavaszi e. m. közgyűlés 46. a) pontjára a kolbásai presbytérium jelenti, hogy az Értesítő könyvecskék beszereztettek; a tankönyvszekrény készül, év elejére készen lesz; Zemplénnegye térképe és a földgömb megvétettek. A taneszközöket kérő folyamodvány későn küldetett be s így a jövő évben fogják kérelmezni; a természetrajzi eszközöket igyekezni fognak beszerezni.

E jelentés tudomásul szolgál s a hiányzó szerek beszerzéséről tavaszi közgyűlésünkre jelentés teendő.

b) A gálszécsi lelkész jelenti, hogy a hiányzó taneszközök szept. 30-áig beszereztetnek.

Tudomásul szolgál s erről tavaszi gyűlésünkre jelentés adandó be.

c) A bánóci lelkész jelenti, hogy a hiányzó taneszközöket az egyház megrendelte.

Tudomásul szolgál s erről tavaszi gyűlésünkre a jelentés beküldendő.

d) A kistráskai egyházból jelentés nem érkezvén,

az ügy további nyilvántartásba tétetik s tavaszi gyűlésünkre jelentésöket bevárjuk.

e) A deregnyői lelkész jelenti, hogy Szalókon a tanzserek együttesen ez év folyamán be fognak szereztetni.

Tudomásul szolgál s erről a jelentés tavaszi közgyűlésünkre betérjesztendő.

f) A lasztoméri egyházból jelentés nem érkezvén,

az ügy további nyilvántartásba tétetik s tavaszi közgyűlésünkre jelentésök beváratik.

g) A ladamóci lelkész jelenti, hogy az értesítő könyvecskék, a Cinke-féle imakönyvek és a szükséges iskolai felszerelések beszereztettek.

Tudomásul szolgál.

h) Tanügyi bizottság jelenti, hogy előadójául és jegyzőjéül Román Ernő lelkészt választotta meg.

Tudomásul vétetik.

31. Az 1908. évi tavaszi e. m. gyűlés 51. jkönyvi számu határozatával a ladamóci egyháznak megengedte, hogy 1800 koronát kitevő regaleváltság címén fennálló tőketartozásnak törlesztését az 1912. évben kezdhesse meg.

Ezen ügy továbbra is nyilvántartatni rendeltetik.

32. A folyó évi tavaszi e. m. közgyűlés 52. számu jegyzőkönyvi határozatára az abarai lelkész jelenti, hogy az iskolai ingatlanok átíratása megtörtént.

A jelentést az e. m. közgyűlés tudomásul veszi és útasítja a jelentéstételt már harmadikban elmulasztott gercselyi, továbbá a kistráskai és nagykázmeri egyházakat, hogy az átirás iránt haladéktalanul intézkedjenek.

A lasztoméri, tusai és lasztóci egyházakat, érdemleges jelentéstételre ismételten felhívja.

33. Tavaszi közgyűlésünk 62., 2., 4., 6. alpontjaira utalással

a következő egyházak előjáróit u. m.: Abarát, Bodzásujlakot, Csarnahót, Kisazart, Nagy kázmért, Nagyráskát, Magyarsast, Nagytoronyát, Kistoronyát, Szöllöskét, Garanyt, Kzsót, Kisbárit — miután az utasításnak most sem feleltek meg, a legszigorúbban, pénzbírság terhe alatt felhívja egyházmegyénk, hogy a gondnoki számadásokat, illetve költségvetéseket, az ott megjelölt módon igazítsák ki s arról, hogy kiigazították, e jegyzőkönyv kézhezvételétől számított 15 napon belől tegyenek jelentést az esperesnél, az egyházlátogatóságok pedig felhívatnak, hogy ez utasítást ellenőrizzék s erről a legközelebbi közgyűléshez jelentést adjanak be; e tárgyban az esperes jelentése is bevéartván. Ugyanezen határozat alá esnek a 6. alpont szerint az egyházi adófőkönyveiket be nem adott egyházi előjárók, u. m.: Abara, Alsómihalyi, Gercsely, Kiszte, Homonna, Kzsó, Kisazar, Hardicsa, Borsi, Nagy kázmér, Nagyráska, Zemplén, Kistráska, Hegyi, Kolbása, Kistoronya, Szöllöske, Bodroszerdahely.

34. Ugyanezen 62. pont 13. alpontja szerint a kolbásai egyház költségvetésében 696 kor 22 fillér, a ladamóci egyházében 502 kor. 67 fillér mutatkozván; az előbbi felhívatott arra, hogy egyházkerületi adósságára csak annyit törleszsen, amennyi háztartásában feleslegként mutatkozik, az utóbbi pedig utasított, hogy hiányát az adócsökkentési segélyből pótolja.

Tudomásúl vétetik, hogy ez utasításnak mindkét egyház eleget tett, miután a ladamóci egyház is megkapta az 502 kor. 67 fillér adócsökkentési segélyt.

35. Tavaszi közgyűlésünk 66. pontjára való utalással a bánóci egyház lelkésze jelenti, hogy Szilágyi István vásárhelyi tanító alapfizetése 1000 koronára kiegészített, nyugdíjazás iránti kérvényét augusztus hó 10-én beadta, a tanítói állomásra a pályázat kihirdettetett.

Tudomásúl vétetik.

36. A tavaszi e. m. gyűlés 79. pontjának 1. határozatára az esperes bejelenti, hogy Melko István hátraléka be lett hajtvva s az egyházmegyei pénztárba befizetve,

ezen jelentés tudomásúl vétetik.

A számvevőszék pedig felhívatik, hogy a kérdéses pont 2 határozatára jelentését a legközelebbi egyházmegyei gyűlés elé tegye meg.

37. Ónody Zoltán kistráskai tanító betegségére való tekintetből fél évi szabadságot kér.

Miután a kistráskai egyház jelenlegi helyettes lelkésze, Horkay Lajos előszóval kijelentette, hogy kész Ónody Zoltán tanítót mindenben helyettesíteni: egyházmegyénk a kért fél évi szabadságot megadja.

38. Beterjeszti a f.-zempléni reform. egyházmegyei tanítóegyesület 1910. év július hó 7-ik napján Gálszécsben tartott gyűlésének jegyzőkönyvét, melynek fontosabb pontjai a következők :

1. Szilágyi István 35 éves, Nyitray József 40 éves tanítóknak, hú sáfárkodás után nyugalomba vonulásuk alkalmából közgyűlés tartós örömet és boldogságot kér az egek urától. Hosszas, eredményes munkálkodásukért közgyűlés jegyzőkönyvi elismerést szavaz, melyről nevezettek jegyzőkönyvi kivonatban értesítendőek.

2. Az új alapszabály értelmében a választmány a hivatali személyeken kívül még öt taggal egészítendő ki, továbbá egy pénztárnokkal s egy könyvtárnokkal. Megválasztott pénztárnokká: Könyves Kálmán, választmányi tagokká: Berencsi Endre, Bottka Gyula, Zsoldos Ferenc, Szekeres István és Zsolnay Gergely; könyvtárnokká egyhangúlag a központban lakó papi elnök mellett munkálkodó mindenkori tanító.

3. Miután a múlt évben kitűzött pályatételre egy munka sem érkezett s az alapszabály szerint a magukat kitüntetett tanítókat a közgyűlésnek jogában áll anyagilag is jutalmazni: a Dókus László úr által az előbbi célra évenként adományozott 20 kor. pályadíj több kitűnő tanító közül a nagylelkű adományozó beleegyezésével sorshúzás útján Szombathy Béla magyarizsépi tanítónak íteltetett oda.

Mindezek a jelentések tudomásul vételnek! Nyitrai József és Szilágyi István nyugalmazott tanítóknak közgyűlésünk is nyugalmi napjaikra csendes megelégedést és zavartalan békességet kíván.

39. Péter Mihály e. m. papi főjegyző indítványozza, hogy az 1907. évi XXVII. t.-c. IV. Függelékében felsorolt iskolai tanszerek együttesen rendeltessenek meg az iskolák részére Trócsányi Bertalan sárospataki könyvkereskedő útján, mégpedig e hó folyamán, mivel az idézett törvény szerint ez év szept. hó végéig a tanszereket különben is be kell szerezni.

Közgyűlés az indítványt elfogadja s melegen ajánlja az egyházak előljáróinak, hogy az esperesi hivatal által már megköörözött tanszerjegyzék figyelembe vételével, a körözüvényben megjelölt módon hiányzó tanszereiket minél előbb rendeljék meg. Egyuttal felelősség terhe alatt utasítja az egyházi előljárókat a tanszerek f. évi szept. 1-ig leendő beszerzésére, mivel a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr rendelete szerint amaz egyházak tanítói, melyek azt a mondott ideig be nem szerzik, fizetéskiegészítésöket el fogják veszíteni.

40. Beterjesztetett az egyházmegye tanügyi bizottságának 1910. év aug. hó 3-án Nagymihályban tartott ülésének jegyzőkönyve, mely szerint

1. 1778 mindennapi iskolaköteles közül 25 nem járt iskolába.

2. Az iskolák osztályzata a következő:

Kitünő osztályzatúak: Kistráska, Deregyő, Ladamóc, Zemplén, Magyarsas, Kolbása, Magyarizsép, Garany, Hardicsa, a vallásoktatás szempontjából a következő állami iskolák: Legenye, S.-A.-Ujhely, Hosszúláz, Cselej, Szécsegres, Gercsely, Berettő, Homonna, Nagymihály, Töketerebes

Dicséretesek: Nagyráska, Abara fi és nő, Szürnyeg, Nagytoronya, Kistoronya, Lasztomér, Morva, Tussa, Miglész; a vallásoktatás szempontjából a következő állami iskolák: B.-Szerdahely, Bodzásujlak, Lazony, Kazsó.

Jók: Málca, Bánóc, Gálszécs, Kisazar.

Elégségesek: Szöllöske, Nagybári, Csarnahó. Gyenge: Szalók.

Nem volt osztályozható: Vásárhely, Imreg, Alsómihályi, Lasztóc.

3. Az ugyanebben a jegyzőkönyvben foglalt indítványok alapján a következő határozatokat hozta az egyházmegye:

a) Utasítatik minden iskolalátogatási bizottság, hogy a jelentések megszerkesztésére nagyobb gondot fordítsanak. S amennyiben különösen a statisztikai adatok kitöltésénél elszámlálhatatlan a felületesség: az egyöntetű eljárás elérésére s a tévedések lehető elkerülése szempontjából jövőre vonatkozólag a legnagyobb lelkiismeretességgel és körültekintéssel járjanak el és iskolába nem járóknak a be nem iratkozott, be nem iskolázott tanköteleseket tekintsék.

b) Nagybáriban és Csarnahón utasítatik a tanítónő, illetve tanító, hogy a vallás és énektanításra kiváló gondot fordítsanak, valamint a

többi közismereti tárgyakból is nagyobb eredmény elérésére törekedjenek.

c) Utasítatnak a magyarizségi, kiszari, szalóki, miglészi és nagybárii tanítók, hogy a jövő iskolai évben a VI-ik osztályt is állítsák be.

d) Utasítatnak az egyházak előljáróságai, hogy az iskolai évet a Szabályrendeletben megjelölt időben nyissák meg és zárják be.

e) Utasítatnak a ladamóci, vásárhelyi, szürnyegi, csarnahói, szöllőskei, illetve borsii egyházak előljáróságai, hogy a mulasztásokat ellenőrizzék s az ezekről szóló kimutatást esetről-esetre terjesszék be a közigazgatási hivatalhoz.

f) Utasítatik a nagytoronyai, nagybárii, csarnahói, szöllőskei egyház, hogy a tanítói lakást minél előbb hozzák rendbe és tegyék lakhatóvá.

g) Utasítatik a szalóki egyház, hogy a külön bejáratot csináltassa meg; a magyarsasi, hogy iskoláját a törvény követelményeinek megfelelőleg hozza rendbe; Tussa a tanterem törvényszerűvé tételére; Hardicsa, hogy az iskola a gyermekek létszámának megfelelő kibővítéséről gondoskodjék; Deregnyő, hogy az iskolai különbejáratot ez iskolai év elejére készítse el s végül Nagytoronya, hogy a tantermet a kívánt módon alakítsa át.

h) Utasítatik a kistoronyai, csarnahói, szürnyegi egyház a cím felirat beszerzésére; a nagybárii, a szalóki a leltár elkészítésére; a nagyráskai, nagytoronyai, szöllőskei, nagybárii, alsómihályi tanítók az Értesítő könyvecskék, a szöllőskei és szalóki pedig még a haladási naplók beszerzésére.

i) Utasítatik a lasztoméri és tussai egyház, hogy az iskolai ingatlan az egyház nevére irattassék.

j) Utasítatnak a tanítók, hogy iskoláinkban a tiszáninneri egyházkerület által kiadott könyveket használják és szereztessék be.

k) Deregnyőn Gróf Lónyay Gáborné ömél-tósága iskolai tanszerekre 81 kor.; Málcán nagys. Nyomárkay Aurél főgondnok úr a ma-gyarul jól beszélő iskolások között való kiosztásra 6 kort.; Alsómihályiban Ilosvay Zsigmond főgondnok úr Magyarország térképét 14 kor. értékben, felszerelés gyarapítására 30 kort.; Cseh Pál helybeli lelkész ugyane célra 10 K ajándékoztak.

E jólelkü adakozóknak, iskolánk iránt való buzgó áldozatkészségükért egyházmegyénk jegyzőkönyvi köszönetet mond.

4. 1909 évi őszi egyh. ker. gyűlés 35. pontja nyilatkozattételre hívja fel az egyházmegyék tanügyi bizottságait: „Nem látnák-e helyesnek és célszerűnek, hogy az iskolalátogatók minden 2 évben kicseréltessenek, valamint, hogy a tanügyi bizottságok elnökei az általok szükségesnek vélt iskolákat évközben is többször meglátogathassák.“

Tanügyi bizottság az iskolalátogatók 2 évenként való kicserélését, valamint a bizottság elnökének az általa szükségesnek vélt iskolák meglátogatását célszerűnek tartja s kéri az egyházmegyét, hogy ez utóbbi célra utiköltséget is méltóztassék engedélyezni.

Közgyűlés a körlátogatók időnkénti kicserélését helyesli, elfogadja s annak gyakorlati keresztülvitelével esperesét és a tanügyi bizottság elnökét bizza meg. Elvileg elfogadja azt is, hogy a tanügyi bizottság elnöke időnként az iskolákat meglátogassa, de anyagi segélyben csak akkor fogja részesíteni, ha ezt az egyházmegye pénzügyi helyzete meg fogja engedni.

5. Egyh. kerületünk 1909. évi őszi közgyűlésének 35. pontjában véleményt kér az egyházmegyei tanügyi bizottságoktól arra nézve : „Nem látnák-e szükségét egy jól szerkesztett nyelvgyakorló könyvnek, példatárral egybekötve s egy jó számtani példatárnak?“

Tanügyi bizottság szívesen hozzájárul az indítványhoz, de oly értelemben, hogy a nyelvgyakorló könyvnél a tanító kezébe adandó vezérkönyvről s nem a gyermekek számára való kézikönyvről van szó.

E határozat tudomásul vétetik és a főt. egyházkerületre is felterjesztetik.

6. Tanügyi bizottság körlátogató lelkészekül az abarai körbe Kiss Tamást, a bánóci körbe Hubay Bertalant választotta meg.

Tudomásul szolgál.

41. A kolbásai egyház presbyteriuma jelenti, hogy 1910. év augusztus 25-én Puskás Ferenc okleveles kántortanítót egyhangúlag tanítójává választotta s egyszersmind bemutatja a választást igazoló okmányokat is.

Egyházmegye a bemutatott okmányok és választási jegyzőkönyv alapján Puskás Ferencet kolbásai megválasztott tanítónak kijelenti és őt egyházmegyénkbe beerősíti. E választás a főt. egyházkerületre is felterjesztetik.

42. A kolbásai egyház presbyteriuma a kántortanítói díjlevelet megerősítés végett 4 példányban beterjeszti.

Miután a beterjesztett díjlevél a régivel minden pontjában megegyezik: egyházmegye azt megerősíti s jóváhagyás végett az őszi egyházkerületi közgyűlésre felterjeszti.

43. Olvastatott a vásárhelyi egyház presbitériumának kérvénye, melyben az iskola és tanítói lak átalakítására vonatkozó tervet, költségvetést, árlejtést és az ennek alapján kötött szerződést a 8100 koronás ideiglenes rövidlejáratu és az öt év alatt törlesztendő 9000 koronás építkezési kölcsön felvételére, valamint az annuitások fedezése céljából kivetett rendkívüli egyházi adóra vonatkozó határozatait jóváhagyni és megerősíteni kéri.

Miután a jóváhagyni kért határozatok a törvényben előírt formaságok pontos betartásával hozattak, szabályszerűen meghirdelve lettek s azok ellen felebbezés be nem adatott, az iskolaépítésre vonatkozó tervet, költségvetést úgy a rendkívüli, mint az ennek fedezésére felveendő 9000 koronás kölcsönre vonatkozó határozatokat, valamint a rendkívüli adókiivetést az egyházmegyei közgyűlés jóváhagyja, megerősíti s a 9000 koronás kölcsönre vonatkozó határozatokat és jelen határozatot a főt. Egyházkerületre felterjeszti.

44. Olvastatott Virág József lasztoméri lelkész jelentése, hogy Helmeczy Antal migléci lelkészt f. évi május hó 1-én Bajusz Andor világi kiküldöttel — állásába beiktatták s neki az egyház ingóságait leltár mellett átadták.

Tudomásúl vételett.

45. Deák János szalóki tanító írásban bejelenti, hogy állásáról önként lemond.

Tudomásúl vétetik s a szalóki egyház felhivatik, hogy a tanítói állás sürgős betöltése iránt haladéktalanul intézkedjék.

Miután pedig nevezett tanító lemondása a kir. tanfelügyelő 3294/1910 sz. megkeresésének folyamánya, a lemondásról a kir. tanfelügyelő ezen határozattal értesítetik.

46. Olvastatott Ónody Zoltán kistráskai, beteg tanítónak segély iránti kérvénye.

Az egyházmegyei közgyűlés a kérvényt — pártoló véleménye kíséretében — a segélyosztó bizottsághoz útasítja.

47. Olvastatott az egyházmegyei pénztárnok kimutalása az országos egyházi közalap 1910. évi járulékairól.

Egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétetni rendeltetik s felhivatnak az egyházak, hogy ezen járulékokat november 1-ig fizessék be.

Kimutatás

az országos egyházi közalap folyó évi járulékaikról.

1. Abara-Mészpest.. ..	60·32 K	33. Nagykázmér.. ..	3 52 K
2. Bánóc	15·76 „	34. Lasztomér	36·80 „
3. Rákóc	1·28 „	35. Nagymihály	14·32 „
4. Lazony	15·92 „	36. Füzesér.. .. .	2·40 „
5. Berettő	16·32 „	37. Rebrin	7·68 „
6. Lask-Gatály	3·60 „	38. Legenye.. .. .	17·16 „
7. Morva	10·40 „	39. Magyarizsép.. .. .	9·68 „
8. Vásárhely	39·28 „	40. Upor.. .. .	—·88 „
9. Bodzásujlak.	15·60 „	41. Cselej	2 80 „
10. Garany	25 60 „	42. Pelejte	1·68 „
11. Csarnahó	34·16 „	43. Egres	7·04 „
12. Deregyő-Butka	50·88 „	44. Kiszruszka	1·52 „
13. Szalók	7·76 „	45. Magyarsas	8·80 „
14. Gálszécs s f. c.. ..	15·12 „	46. Céke-Kásó f. e. ..	1·60 „
15. Gercsely.. .. .	4·64 „	47. Szürnyeg	27·44 „
16. Kelecseny-Velejte ..	3·92 „	48. Imreg	18·16 „
17. Kiszte	7·60 „	49. Málca	15·76 „
18. Hardicsa.. .. .	41·76 „	50. Dobróka	—·32 „
19. Töketerebes.. .. .	11·20 „	51. Kácsánd.. .. .	4·24 „
20. Homonna	10 96 „	52. Márk.. .. .	3·52 „
21. Barancs f. e.	2— „	53. Petrik	1·20 „
22. Kis- és Nagyazar ..	11·12 „	54. Falkus	1·36 „
23. Kazsó	4·80 „	55. Migléc	6·16 „
24. Kisbári	8·48 „	56. Vécse	8·16 „
25. Nagybári	24 48 „	57. A.-mihályi-Kiskázmér	16·48 „
26. Kiszráska.. .. .	15·52 „	58. Nagyráska	19·92 „
27. Hegyi	8 88 „	59. Nagytoronya	16— „
28. Kolbása	14·64 „	60. Kistoronya	26— „
29. Szilvásujfalu	1·84 „	61. Sátoraljaiuhely	184·72 „
30. Kozma	2·64 „	62. Széphalom	—·24 „
31. Ladamóc	38 96 „	63. Hosszuláz	4·32 „
32. Lasztóc	10·24 „	64. Szöllőske	15·12 „

65. Bodrogszög	6 88 K	71. Hoór..	15 44 K
66. Bodrogszerdahely ..	28 24 „	72. Zemplén..	26 72 „
67. Borsi	8 64 „	73. Kisujlak	5 76 „
68. Tusa-Bosnyica f. e.	24 56 „	74. Pálfölde	6 16 „
69. Parnó-Techna	2 88 „	75. Szentmária	6 48 „
70. Tusaujfalú	9 92 „		

(P. H.)

TUDJA MIHÁLY s. k.

egy. m. pénztárnok.

48. Egyházmegyei pénztárnok bemutatja az országos lelkészi nyugdíjintézet 1910. évi járulékairól szerkesztett kimutatást.

Egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétetni rendeltetik s felhivatnak az egyházak s lelkészek, hogy ezen járulékokat november 1-ig fizessék be s miután pénztárnok ezzel kapcsolatos jelentéséből az is kitűnik, hogy a reformáció emlék-ünnepe alkalmából csekély összegű adományok küldettek be, mely tény azt a látszatot kelti, hogy a nemes cél érdekében a lelkészek nem buzgólkodnak eléggé, ismételten felhívja az egyházmegyei közgyűlés a lelkészeket, hogy a szöszékekből leendő kihirdetés útján fokozottabb mérvben buzdítsák a híveket az adakozásra.

Kimutatás

az orsz. lelkészi nyugdíjintézet folyó évi járulékaikról.

Sorszám	Egyházközség neve	Nyugdíjintézeti tag neve	Belépési járulék		Kamat		Tagsági díj		Fentartói járulék	
			K	f	K	f	K	f	K	f
1	Abara	Horkay Bertalan	—	—	—	—	61	32	35	04
2	Alsómihályi	Cseh Pál	92	61	—	—	59	46	33	98
3	Bánóc	Huttka József	38	28	—	—	69	26	39	58
4	Bodzásujlak	ifj. Hubay Bertalan	106	73	—	—	68	53	39	16
5	Csarnahó	Stefán Mihály	—	—	—	—	43	77	35	—
6	Dereglyő	Tudja Mihály	—	—	—	—	64	85	37	06
7	Gálszécs	Péter Mihály	93	40	—	—	65	60	37	48
8	Gercsely	Bottka Bertalan	92	98	—	—	76	66	43	80
9	Hardicsa	Séra János	251	22	—	—	57	75	33	—
10	Kazsó	—	—	—	—	—	40	13	22	93
11	Kisbári	Sallay Béla	96	46	—	—	56	90	32	51
12	Kisráska	Rác József	123	36	—	—	58	88	33	64
13	Kolbása	Szombathy Antal	—	—	—	—	58	10	33	20
14	Laszlóc	Erlélyi András	127	42	—	—	56	95	32	54
15	Lasztomér	ifj. Virág József	174	15	—	—	73	61	42	06
16	Legenyc	Kádár János	—	—	—	—	56	39	32	22
17	Magyarizsép	Tomory Pál	118	58	—	—	70	50	40	28
18	Magyarsas	Kozma Antal	—	—	—	—	57	16	32	66
19	Málca	Kiss Tamás	87	73	—	—	71	55	40	88
20	Migléc	Sütő Kálmán	116	29	—	—	58	21	33	26
21	Nagyráska	Sztankovics Lajos	—	—	—	—	—	—	32	90
22	Nagytoronya	Román Ernő	96	21	—	—	55	04	31	45
23	Sátoraljaiújhely	Fejes István	—	—	—	—	77	30	61	80
24	Sátoraljaiújhely	Szalay Béla	286	72	34	41	56	56	32	32
25	Szöllőske	Kozma Gedeon	—	—	—	—	66	92	38	24
26	Tussa	Nyitray Lajos	127	47	—	—	67	—	38	28
27	Zemplén	Szegő Benő	—	—	—	—	—	—	38	76
28	Ladamóc	Veress Károly	104	07	16	65	55	19	31	54
29	Homonna	Böszörményi Sándor	176	86	—	—	67	28	38	45
30	Kisazar	Máté Miklós	110	14	—	—	58	41	33	38

November 1-ig befizetendő.

Tudja Mihály s. k.
c.-megyei pénztárnok.

49. Tárgyaltatott a migléci ref. lelkész javadalmáról készített új díjlevél,

miután kellő számú példányban kiállított új díjlevél a régivel mindenben egyezik, egyház-

megyei gyűlés azt megerősíti s a főtiszt. egyházkerületre felterjeszti.

50. A lasztoméri ref. lelkész bejelenti, hogy kántortanítóvá Nyitray György választatott meg s kéri a választás megerősítését.

Nevezettnek, mint törvényesen megválasztott tanítónak megválasztása megerősítették s ekként Nyitray György lasztoméri tanító az egyházmegyébe bekebeleztek.

51. Tárgyaltatott a lasztoméri tanító javadalmazásáról készített új díjlevél,

miután a kellő számú példányban kiállított díjlevél a régivel mindenben megegyezik, az egyházmegyei gyűlés azt megerősíti s a főtiszt. egyházkerületre felterjeszti.

52. A kistráskai egyház jóváhagyás céljából bemutatja a lelkészlakon s az iskolában szükséges javítások eszközzésére vonatkozó határozatokat, a vállalkozóval kötött szerződést, valamint a 2650 korona javítási költségnek az állami egyenes adó arányában való kivetését.

Miután a vonatkozó határozatok a törvényben előírt kellékek mellett hozattak, s a kivetés ellen egyedül özv. Stépán Gáborné adott be felebbezést, kinek sérelmét az egyházközség saját hatáskörében orvosolta, az egyházmegyei gyűlés a javításokra vonatkozó határozatokat, a vállalkozóval kötött szerződést s végül a szükséges összeg előteremtését célzó kivetést jóváhagyja.

53. A málcái ref. lelkész bejelenti, hogy tanítóvá Szanyo Sándor választatott meg s kéri a választás megerősítését.

Nevezettnek, mint törvényesen megválasztott tanítónak megválasztatását az egyházmegyei

gyűlés megerősíti és őt az egyházmegyébe bekebelezi.

54. Tárgyaltatott a málcai tanító javadalmazásáról készített új díjlevél.

Miután az új díjlevél a régivel meg nem egyezik, az előbbiben a tanító javadalmazása kisebb összegben van kimutatva, mint a régi-
ben; a bemutatott díjlevelet az egyházmegyei gyűlés jóvá nem hagyja, hanem azt oly felhívással adja vissza a málcai ref. egyházközségnek, hogy a különbözetet vagy pótolja ki az egyházközség, — vagy pedig a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr Önagyméltóságától új javadalmi felvételt kérjen.

55. Az alsómihályi ref. egyház jóváhagyás céljából — bemutatja az új lelkészlak építésére vonatkozó s az állam-építészeti hivatal s az újhelyi főszolgabíró által jóváhagyott tervet és költségvetést, valamint az erre vonatkozó határozatokat és 9661 kor. 39 fillérben megállapított építkezési költség előteremtését célzó s az állami egyenes adó arányában eszközölt kivétést. — Az építkezési költséget 6 év alatt szándékozik az egyház a hivatott egyenlő részletekben behajtani s addig a költséget kölcsön útján szándékozik fedezni.

Miután az iratok között hiányzik annak igazolása, hogy az építkezésre vonatkozó határozatok a tervekkel és költségvetéssel együtt szabályszerűen közszemlére ki lettek téve s hogy azok ellen felelősségbe nem adatott-e? az egyházmegyei közgyűlés ezen hiányok pótlása céljából az összes iratokat az alsómihályi egyháznak vissza adja.

Felbatalmazza azonban az egyházmegye az esperest, hogyha ezen hiányok pótolva lesznek s a határozatok ellen felelősségbe nem adatik, — a jóváhagyást az egyházmegye nevében adja meg.

56. A szöllöskei ref. egyházközség presbitériuma heterjeszti folyó évi augusztus 21-én tartott üléséről felvett jegyzőkönyvet, mely szerint tanítónak Kassai József tanítót alkalmazta.

Mivel a kérdéses jegyzőkönyvhöz semmi-nemű okmány, sem az ujonnan alkalmazott tanító-nak oklevele s elbocsátási bizonyítványa csatolva nem lett, — az egyházmegyei gyűlés a választást ez idő szerint tudomásul nem veszi, hanem a hiányzó okmányok mielőbbi bemutatására a szöllöskei egyház presbitériumát szigorúan utasítja.

57. A szöllöskei egyház jóváhagyás céljából bemutatja a tanítói lak kijavítására vonatkozó költségvetést és presbitéri határozatot.

Miután ezen ügy egyáltalában nem lett szabályszerűen tárgyalva, sőt még annak sincs nyoma, hogy azt az egyházközség gyűlése tárgyalta volna, — ez iratok oly felhívással adatnak vissza az egyházközségnek, hogy ezen ügyet a törvénynek és szabályoknak megfelelően tárgyalja.

58. Az őszi segélyek iránt benyújtott kérvények

a segélyosztó bizottsághoz tételnek át.

59. Olvastatott özv. Kazinczy Arthurné sz. Almásy Viola köszönő levele a néhai férje halála alkalmából kifejezett részvétért.

Tudomásul vétetik.

60. Az országos közalaphoz segélyért folyamodtak a következő egyházak:

a) Nagykázmér templomépítésre kér 1200 koronát.

Mint nagyon szegény, csekély létszámú, idegen felekezetek és nemzetiségek közé erősen beékelte egyház ajánlatik 1000 koronára.

b) Kiszte templomépítésre kér 1500 koronát.

Mint szegény, csekély számú tagokból álló, idegen felekezetek közt élő, de buzgó egyház ajánlatik 1000 koronára.

e) Szöllöske tanítólakás építésére kér 1200 koronát.

Mint több építkezést végzett, igen szegény emberekből álló egyház, ajánlatik 800 koronára.

61. A Gusztáv-Adolf egylethez segélyért folyamodtak a következő egyházak:

Lasztóc, Alsómihályi, Vásárhely, Magyarizsép, Csarnahó.

Mint szegény, többször építkezett, ennek folytán kimerült, idegen felekezetek közé erősen beékeltek egyházak segélyre melegen ajánlatnak s kérvényök a főt. egyházkerületre is felterjesztetik.

62. Enyedy Andor s.-a.-ujhelyi segédlelkész a f.-zempléni egyházmegyébe való bekebelezését kéri. Csatolja a segédlelkész vizsgálatról szóló bizonyítványát és a püspöki kibocsátványt.

Enyedy Andor s.-ujhelyi segédlelkészt a felsőzempléni egyházmegyébe ezennel bekebelezzük.

63. Nyitrai György lasztoméri és Szanyo Sándor málcái tanítók

a szokásos esküt a közgyűlés színe előtt letették.

64. A tavaszi egyházkerületi közgyűlés 12. pontjára vonatkozólag, melyben a magyarországi ref. énekvezérek memorandumára nézve vélemény kéretik:

Egyházmegyénk kimondja, hogy a memorandumokban megjelölt célt helyesli, de miután anyagi forrásokkal nem rendelkezünk: évi állandó segélyvel az egyesületet nem támogathatjuk.

65. Esperes jelenti, hogy az időszaki bíróság tagjainak megbízatása lejárt.

Az időszaki bíróság tagjaiul egy évi időtartamra megválasztottak:

Az elnökség mellett Virág József papi, Dókus Gyula, Bernáth Aladár világi tanácsbírák, Isépy Tihamér ügyész, mint rendes, Szeghő Béni, Tudja Mihály papi és Dókus László tanácsbírák, mint póttagok.

66. Az őszi egyházkerületi közgyűlésre képviselőkül kiküldetnek:

Az elnökség mellett rendes tagul: Szeghő Béni, Kádár János papi, Dókus László, Bernáth Aladár világi tanácsbírák, Péter Mihály papi, Isépy Zoltán világi főjegyző, póttagokul: Kozma Antal papi és Thuránszky Tihamér világi tanácsbírák.

67. A jegyzőkönyv hitelesítésével megbízatnak

az elnökség és a jegyzői kar mellett Dókus Gyula, Dókus László és Bernáth Aladár világi tanácsbírák.

68. A közgyűlési ügyek letárgyalása után Dókus Ernő egyházmegyei gondnok állott fel és mély csend között, meghatottan és a közgyűlés minden tagját s az érdeklődő közönséget mélyen meghatva, a következő beszédet mondotta:

„Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Mai közgyűlésünk tárgysorozata ezzel ki van merítve, egyházmegyei gyűlésünk véget ért. De mielőtt az ülést berekeszteném, még egy kötelességet és nem taga-

dom, reám nézve fájdalmas kötelességet kell teljesítenem.

A föliszteleetű és méltóságos püspök ur múlt hó 29-ről 1565. sz. a. kelt átiratában azon nem érdemelt kitüntetésről értesít, hogy egyházkerületünk főgondnokává lettem megválasztva.

Egyházi törvényeink, de maga az egyházi adminisztráció érdeke is, az egyházmegyei gondnoki és az egyházkerületi főgondnoki állást ugyanazon egyházkerületben, incompatibilissé tevén, azon nehéz alternatíva elé állítottam, hogy vagy egyikről kell lemondanom, vagy a másikat nem lehet elfogadnom.

Ha szívem hajlandóságát követhetném, úgy választásom igen könnyű lenne. Engem életem, tevékenységem minden szála ezen egyházmegyéhez fűz. Itt tanultam megismerni, megbecsülni, megszeretni az egyházi életet és tapasztalni azt, hogy van a nyilvános életnek, a köztevékenységnek egy tere, mely szolgálát jutalom nélkül nem hagyja, mely csak rózsákat terem tövissek nélkül. Mert harminc évi egyházi szolgálatomat a kellemetlen emlék egyetlen pillanata se homályosítja el és szerény működésemet mindenkor a rokonszenv, a jóakarát, a szeretet kísérte, támogatta, jutalmazta, Ez a rokonszenv izmosodott ma terebélyes fává és eredményezte, hogy egyházkerületünk parancsoló szava többre hívott el.

E parancs agyamhoz szól, elhallgattatja szívem hangjait, megszabja kötelességemet, egyházkerületünk felé billenti elhatározásom mérlegét.

Életem ezen határkövéről visszatekintve, nem vagyok hivatva megítélni, mérlegelni, ha teljesítettem-e kötelességemet általában s különösen megfelelttem-e azon várakozásnak, melyet négy év előtt, egyházmegyei gondnokká történt megválasztásomhoz fűzni méltóztattak, de lelkiismeretem megnyugtató érzése biztosít, hogy ha elegendő eredményt elérnem nem lehetett, úgy ez nem az én jóakarátú tevékenységemen múlt.

Mindenek igényét kielégítenem, mindenek tetszését megnyernem talán nem sikerült. Tettem annyit, amennyit gyenge erőmmel a viszonyok tennem engedtek; s ha némelykor eljárásom formája nem felelt meg egyesek tetszésének, méltóztassanak meggyőződve lenni, hogy tet-

teim rügója, irányítója akkor is az igazság keresése, a közérdek önzetlen szolgálata volt. Ha működésemet valamely eredmény mégis jelzi, úgy ezt, Isten után, első sorban azon jóakarátú támogatásnak köszönhetem, melyben részesíteni méltóztattak s mely támogatásért nem mulaszthatom el, hogy a bucsú pillanatában köszönetemnek kifejezést ne adjak.

Hálás köszönetet mondok mindenekelőtt elnöktársamnak, ezen egyházmegye nagytiszteletű esperesének, ki bizalmával működésemet könnyűvé, kellemessé tette, ki gyakorlatilag bizonyította be, hogy az egyházi és világi elem miként egészítheti ki egymást és miként használhatja ki ezt az összetett erőt egyházunk, vallásunk érdekében, anélkül, hogy bármelyik áldozatúl hozna jogaiból valamit s anélkül, hogy működésökbe egyetlen dissonans hang vegyülne.

Őszinte köszönetet mondok a tanácsbírói, jegyzői karnak és egyházmegyei közgyűlésünk többi alkotó tagjainak, kik segítő munkásságukkal, buzgalmukkal, elnézésükkel szolgálatomat eredményessé, nyugodttá tették.

Isten áldó kegyelme lebegjen ezen egyházmegye gyülekezetein és híveinek mindegyikén; tegye vezetőit bölcsökké, igazságosakká, közgyűléseit áldásthozókká.

S én, ki a válás fájdalmai között vigaszt csak abban lelek, hogy a kötelek, mely ezen egyházmegyéhez csatolt, nem szakadt meg teljesen; az önök felejthetetlen köréből azon kéréssel távozom, hogy a táplált és tanúsított jóakaratot részemre továbbra is megőrizni méltóztassanak.

A beszéd végeztével Péter Mihály egyházmegyei papi főjegyző emelkedett szólásra és hasonlóképen mély csendben meghatott érzések között a következő beszédet intézte a távozó gondnokhoz:

*Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!
Méltóságos Gondnok Úr!*

Főjegyzői kötelességemből kifolyólag sokszor volt már nekem alkalmam és szerencsém az egyházmegyei gyűlésen szólni, de megvallom, sohasem állottam fel ilyen elfogódott érzésekkel, mint most,

Méltóságos Gondnok Ur! Ezelőtt 4 évvel az Abarán tartott közgyűlés alkalmával éppen én voltam az a szerencsés, aki méltóságodat, mint megválasztott egyházmegyei gondnokunkat, az egyházmegye nevében üdvözölhettem; azóta im egy nagy esemény következett be, mind méltóságod, mind a mi egyházmegyénk életében, amennyiben tiszáninneri egyházkerületünk egyháza a szavazatok óriási többségével méltóságodat emelték a diszes főgondnoki székbe.

Azt a páratlan evangyéliomi buzgóságot, lelkesedést, szorgalmat, odaadást, mellyel méltóságod ott forgolódott, részint az egész evangyéliumi anyaszentegyházunkra kiható ügyeinkben, conventen, zsinaton, részint tiszáninneri egyházkerületünk és sárospataki főiskolánk oltárai körül több évtized óta, s végül egyházmegyénk kormányzói székében: észrevette egyházkerületünk és jutalmazni akarta azáltal, hogy méltóságodat a legelső polcra ültette.

Nagy erkölcsi elismerés és jutalom ez a tiszáninneri ref. egyházkerület részéről méltóságos Gondnok úrra és nagy dicsőség a mi felsőzempléni ref. egyházmegyénkre nézve, mert az egyházkerületi főgondnoki állás a legnagyobb méltóság, amit egy világi ember elérhet; sőt a mi tiszáninneri egyházkerületünkben nagyszerű tradíciók is vannak ahhoz kötve, mert, habár mai formájában a kerületi főgondnoki állás csak 1734-ben, a bodrogkeresztúri conventen szerveztetett; de már azelőtt is élt ez a méltóság a sárospataki főiskola és a tiszáninneri egyházkerület legfőbb patrónusainak személyében, akik közé számíthatjuk a sárospataki főiskola alapítóit és főpatrónusait, a Perényieket, a Dobókat, a Rákóciakat, Bocskay Istvánt, Szemere Lászlót, 1733-tól pedig hosszú sorban a Vayakat és Lónyayakat, akiknek legnagyobb része zemplénmegyei; speciálisan felsőzempléni volt, mert a Perényiek, Dobók, Rákócziak Patakot uralták, a Vayak egyrésze Alsőzemplénben fészelt, Bocskay, Szemere László, Lónyay Felsőzemplént mondhatták szűkebb hazájuknak.

És ha én elfogult vagyok, amint mondtam, épen attól az örömtől vagyok elfogult, hogy a tiszáninneri ref. egyházkerület méltóságodat nemcsak a méltóságnál fogva

magas, de a nagy személyek által is oly magassá és dicsővé tett polcra emelte.

De ha örömünknek kifejezést adtam, méltóztassék megengedni, hogy a keblünkben dúló egy másik érzelmet is, amint ez az elváláskor történni szokott, mikor egy igaz ember távozik körünkből, mint méltóságod, akit mi anynyira szerettünk és tisztelünk, megszólaltassak.

Méltóságodat csak rövid 4 év alatt mondhattuk magunkénak, az egyházmegyei gondnoki székben. De e 4 év alatt aztán azt a melegséget, azt a kicsi és nagy dolgok iránti egyforma lelkesedést, azt a bölcs kormányzást, amit mások, más megyebeliek csak távolabbról szemlélhettek, amiért minket irigyeltek, mi közelebbről, intenzíve, egész erejében érezhettük és áldó hatását magunkon, intézményeink gyarapodásán, virágzásán, előhaladásán szemlélhettük. Mély köszönetet mondok ezért méltóságodnak az irántunk tanúsított soknemű fáradozásaiért, lelkesedéseért, szereteteért és arra kérem méltóságodat, hogy támogatását, bölcsességét tőlünk ezután se vonja meg s mint a magas ormon álló pásztortűz messze világít, — lelkének fényét és melegét ezután is árássa reánk, s egyúttal arra kérem az isteni gondviselést, hogy az ezután következő még nagyobb dolgok elvégzésére — igen, nagyobb dolgok elvégzésére, mert méltóságodtól új, boldogabb, dicsőbb korszak virradatát várjuk kerületünkre — mondom, e nagy dolgok elvégzéséhez adjon az isteni gondviselés méltóságodnak erőt, egészséget s az Isten méltóságodat családjának, anyaszentegyházunknak és hazánknek javára igen sokáig éltesse.“

Most Hutka József esperes kért szót és a következőket indítványozta: 1. Az imént elhangzott, mindnyájunkat mélyen meghatott beszédek vétessenek be jegyzőkönyvünkbe. 2. Dókus Ernő nagy és elvülhetetlen érdemei örökiltessenek meg jegyzőkönyvünk lapjain. 3. Dókus Ernő, érdemeinek méltatásaképen, — választassék örökös tiszteletbeli egyházmegyei gondnokká. 4. Az egyházkerületi főgondnoki állásába f. évi október 11-én Miskolcon tartandó egyházkerületi közgyűlésen az egyházmegye testületileg vegyen részt.

Az egyházmegyei közgyűlés az előterjesztett indítványokat egyhangulag és nagy lelkesedéssel magáévá teszi s kimondja, hogy 1. Dókus Ernő egyházmegyei gondnoknak szép s megható beszéde, valamint Péter Mihály főjegyzőnek Dókus Ernő egyházmegyei gondnoktól, az egyházmegyei közgyűlés nevében való búcsuvétele jegyzőkönyvbe foglaltatik, úgy, miként fentebb olvasható. 2. Miután Dókus Ernő egyházmegyei gondnok, 4 év alatti egyházmegyei gondnoksága alatt egyházmegyénk ügyeinek vezetésében, pártatlan evangyéliomi lelkével, lelkesedésével, szorgalmával, kicsi és nagy dolgok iránt való odaadó buzgalmával, minden téren pártatlan eljárásával, az egyházmegye egész közönsége osztatlan szeretetét és tiszteletét vivta ki, míg előlépését a magasabb állásba, a legnagyobb örömmel vesszük s ránézve megérdemlett jutalomként s egyházmegyénkre nézve dicsőségnek tekintjük: addig másfelől a távozótól a legmélyebb megilletődés és fájó érzések közt vesszünk búcsút; hálásan köszönve egyházmegyénk iránt mindéig tanúsított fáradozásait, önfeláldozó munkásságát; Isten áldó kegyelmét kérjük további még nagyobb terjedelmű munkálkodására s egyuttal nagy érdemeit, melyeket egyházmegyénk előbbvitele, fejlesztése, felvirágoztatása körül szerzett, — elévülhetetleneknek tekintjük és azokat jegyzőkönyvünk lapjain feljegyezzük, megörökítjük, nagy érdemeinek némi méltatásakép őt f. zempléni egyházmegyénk örökös tiszteletbeli gondnokának mély hálánk kifejezéseken ezenel megválasztjuk, végül 4-szer kimondjuk, hogy a főt. tiszáninneri egyházkerületi főgondnoki székbe, okt. hó 11-én Miskolcon leendő beiktatása alkalmával, egyházmegyénk testületileg vesz részt.

69. Hutka József esperes indítványozza, hogy a megüresedett egyházmegyei gondnoki állásra a szavazás redeltessék el.

Egyházmegyénk a Dókus Ernő eltávozásával megüresedett gondnoki állásra a szavazatokat, nov. 12-iki határidővel ezennel elrendeli, az esperest felhívja, hogy a szavazást körözze meg; a szavazatszedő bizottság tagjaiul megválasztja az esperes elnöklete alatt a Sátoraljaujhelyben lakó egyházmegyei tisztviselőket, akiknek feladatukká teszi, hogy ha senki sem nyerne általános szótöbbséget, új szavazás kitűzése iránt intézkedjék.

70. E jegyzőkönyvi pontok a Sátoraljaujhelyen 1910. szept. 15-én tartott hitelesítő bizottsági ülésen

meghitelesítették.

I. BIRÓSÁGI ÜGYEK.

JEGYZÖKÖNYV.

Felvételett a felsőzempléni ref. egyházmegye közigazgatási bíróságának 1910. szept. hó 6-án, Bánócon tartott ülésében.

Jelen voltak: Hutka József esperes és Dókus Gyula legidősebb tanácsbíró, tárgyalást vezető társelnök kettős elnökletele alatt: Szeghő Benő, Tudja Mihály, Dókus László, Bernáth Aladár t.-bírák, Virág József, előadó bíró és Péter Mihály egyházmegyei főjegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Tárgy: Bekényi Mihály és társai csarnahói egyháztagok panasza, Stephán Mihály ugyanottani lelkész ellen, az általa 20 szekér fa árában az adócsökkentési segélyből, az egyházi pénztárból állítólag jogtalanul felvett 200 korona tárgyában.

Tárgyalást vezető elnök az ülést megnyitván, megállapítja, hogy a jelenlevő bírák ellen sem hivatalból figyelembe veendő érdekeltégi eset fenn nem forog, sem a felek részéről érdekeltégi kifogás nem emeltetett, így a bíróság szabályszerűen megalkult.

Előadó az ügyet előszóval ismertetvén: az egyházmegyei bíróság e tárgyban a következő

Végzést

hozta :

Az egyházmegyei közigazgatási bíróság az iratokat visszateszi az espereshez azon felhívással, hogy szerezzé be a lelkészi díjlevelet s egyéb, az ügy megvilágosításához tartozó iratokat és saját belátása szerint járjon el ez ügyben, hogy t. i. vagy végzést hozzon, vagy terjessze ez ügyet a legközelebbi egyházmegyei bíróság elé.

Indokok :

Miután az iratokból az ügy állásáról tiszta képet alkotni nem lehetett, azért kellett a fenti módon eljárni.

II.

A felsőzempléni ref. egyházmegye közigazgatási bíróságának 1910. évi szeptember hó 6-án Bánócon tartott üléséről felvett

JEGYZÖKÖNYVE.

Jelen voltak: Hutka József esperes, Dókus Gyula helyettes e. m. gondnok elnöklete alatt: Szeghő Béni, Kozma Antal, Tudja Mihály, Kádár János papi, Dókus László, Bernáth Aladár, Thuránszky Tibamér világi tanácsbírák, Virág József papi tanácsbíró, mint előadó és Tomory Pál papi aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Tárgy: Stephán Mihály csarnahói lelkész panasza 24 K adóteher csökkentési munkálatokból folyó kiadás iránt.

Virág József papi tanácsbíró előadja, hogy a csarnahói egyház 1908-ban a vagyonelettár és rovatos ívek elkészítéseért Román Ernő egyházmegyei kiküldöttnek 24 koronát fizetett, azt azon évi számadásában el is fogadta és most ennek visszatérítését a lelkésztől követeli, úgy tüntetvén azt fel, mintha az adócsökkentési munkálatok elkészítéseért fizette volna.

Stephán Mihály lelkész ez ügy elbírálását a közigazgatási bíróság elé hozván: a bíróság e tárgyban a következő ítéletet hozza:

Ítélet.

Bíróság a lelkész kérésének helyt ad. A presbitériumnak ez ügyben hozott határozatát megsemmisíti, mert az 1908. évi rendkívüli tavaszi e. m. közgyűlés 4. pontjának s) alatti határozata kimondja, hogy a rovatos ívek és vagyonelettár elkészítéseért az egyházak kötelesek fizetni. Román Ernő e. m. kiküldött pedig ezt végezte s az adóteher csökkentési ügyet csak alkalmilag végezte el.

III.

A felsőzempléni ref. egyházmegye fegyelmi bíróságának Bánócon 1910. évi szeptember hó 6-án tartott gyűléséről felvett

Jegyzőkönyv.

Jelenvoltak: a bíróság részéről Dókus Gyula legidősebb tanácsbíró és Hutka József esperes elnöklete mellett Szeghő Béni, Kozma Antal és Virág József papi, Dókus László, Bernáth Aladár és Thuránszky Tihamér világi tanácsbírák és Dr. Bessenyei Zénó e. m. aljegyző.

A felek részéről: senki.

Dókus Ernő e. m. gondnok annak jegyzőkönyvbe foglalását kéri, hogy a Sátoraljaujhelyben, 1910. évi április hó 13-án lefolytatott bírósági ülésen nem vett részt.

A bíróság megalakulása előtt Bernáth Aladár világi tanácsbíró, mint előadó előadja, hogy az em. ügyész az 1910. évi április hó 13-án hozott határozatra beterjesztette véleményét.

A bíróság ezen véleménynek s az ügynek ismertetése és beható tárgyalása után zárt ülésben egyhangulag következő ítéletet hozta:

Ítélet:

Az egyházmegyei bíróság Várady Pál volt deregnyői, jelenleg balazséri ref. tanítót egyházas tekintélyének és a tanítói méltóságának megsértése miatt az V. t. c. 34. §-nak 3. pontjába ütköző fegyelmi vétségben bűnösnek mondja ki s ezért a 35. §. c) pontja alapján 77 kor. költség megfizetésében marasztalja.

Indokolás:

Várady Pál volt deregnyői, jelenleg balazséri ref. tanítót az egyházmegyei bíróság 1907. évi január hó 12-én hozott ítéletével a terhére rótt azon vád alól, hogy Sipos Erzsébeten nemi erőszakot követett el, felmentette, — ugyanezen ítéletével azonban egyházas tekintélyének lealacsonyítása és tanítói méltóságának megsértésében vétkesnek mondotta ki s ezért az akkori tanító helyéről (Deregnyő) minden jövedelem nélküli elmozdítással büntette.

Az egyházkerületi bíróság felebbezés folytán az egyházmegyei bíróság szóban lévő ítéletét felülvizsgálván, annak megállapítása mellett, hogy az egyházmegyei bíróságnak nem állott hatáskörében a szemérem elleni büntetendő cselekmény tárgyában ítélezni, az egyházmegyei bíróság ítéletét helyben hagyta.

Várady Pál az ítélet meghozatala után Balazsér községben tanítói állást nyerve, fegyelmi ügyének újra felvételét kérte, az egyházmegyei bíróság Várady Pál ellen a büntető bíróságnál folyamatba tett ügyre vonatkozó iratok beszerzése után 1910. évi április hó 13-án tartott ülésében, az V. t. c. 120. §-nak 1. pontja alapján a perujtási kérelemnek helyt is adott és Várady Pál fegyelmi ügyében hozott összes perbeli ítéleteket hatályon kívül helyezte s az iratokat indítványtétel céljából az egyházmegyei ügyésznek kiadta.

Az egyházmegye ügyésze beadott indítványában a minden további vizsgálat és eljárás mellőzésével az érdembeli ítélet hozatalát javasolta, a bíróság a maga részéről is a tényállást kellőleg felderítve látván, az ügyész indítványát magáévá tette.

Az egyházmegyei bíróság 1907. évben hozott ítéletében sulyosbító körülménynek tudta be Várady terhére azt, hogy a fegyelmi ügy alapjául is szolgáló vád miatt a világi bíróság előtt vád és vizsgálat alatt állott, sőt vizsgálati fogságba is helyeztetett s különösen ez által látta Várady Pál egyházas tekintélyének lealacsonyítását és a tanítói méltóságának megsértését, — ugyde a királyi büntető bíróságtól beszerzett iratokból ezuttal tényként állapította meg a bíróság, hogy Várady Pál a felfelhangzó vádak alól magát tisztázandó, önmaga kérte a büntető bíróság beavatkozását s a bűnügyi eljárás megindítását, mely büntető eljárás során Várady Pál még vád alá sem lett helyezve; ily körülmények közt Várady Pál terhére az ellene folyamatban volt bűnügyi eljárást sulyosbító körülménynek betudni nem lehet, sőt, hogy az ellene felhangzott vádak ellen magát a büntető bírósági eljárás során óhajtotta tisztázni, csakis enyhítő körülménynek tudható be. S bár a bíróság ezúttal is úgy találta, hogy Várady Pál, azáltal, hogy Sipos Erzsébet

még meg nem konfirmálható leánygyermeket a katekizmus tanítása címen az iskolában órán kívül visszatartotta s így alkalmat szolgáltatva arra, hogy az ellene már közszájon forgó vád alaposnak tekintessék s a presbitérium által panasz tétessék, — egyházas tekintélyét lealacsonyította és tanítói méltóságát megsértette, az 1907. évben hozott ítéletben kimondott hivatalvesztést, mint büntetést Várady Pál terhére volt fegyelmi vétséggel arányban állónak most már nem látva, — a jelen ítélet rendelkező részében megállapított 50 kor. pénzbírságra ítélte.

A fegyelmi ügyben megtartott vizsgálat során felmerült 77 korona eljárási költség az 1907. évben meghozott ítélet alapján Várady Pál által kiegyenlítettén, annak Várady Páltól leendő behajtása iránt ujabbán intézkedni nem kellett.

Jelen ítélet ellen annak kézbesítésétől számított 15 nap alatt a főtisztelendő egyházkerületi hirósághoz felebezésnek van helye.

Miről az egyházmegye esperese, Várady Pál balazséri tanító, a deregnyői ref. egyház presbyteriuma és az egyházmegye ügyészének kiértesítése céljából az ítélet kellő számú példányának megküldése mellett értesítetik.

Az ítélet egy példánya pedig a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter urhoz felterjesztetik.

Tárgymutató.

A jelenvoltak névsora.

1. A közgyűlést megelőző istenitiszteleten Helmeczy Antal miglészi lelkész imádkozott.
2. Hutka József napirend előtti beszéde a bánóci egyház 300 éves fennállása alkalmából.
3. Hutka József beszéde Dókus Gyula 40 éves vármegyei szolgálata alkalmából s Dókus Gyula érdemeinek jegyzőkönyvbe foglalása.
4. Dókus Ernő e.-megyei gondnok a közgyűlést megnyitja.
5. Tomory Pál e.-m. aljegyzővé választása s eskütétele.
6. Péter Mihály indítványa a Borromeo-encyklika tárgyában.
7. Vélemény a főgondnoki és püspöki kar javaslatáról a vegyes házasságok körüli eljárás tárgyában.
8. Vélemény az egyházkerületi özvegyárva-tár átváltoztatására vonatkozó gömöri javaslatra.
9. Az 1904—08. évi agentialis perselyek jövedelmének ki-mutatása.
10. A magyarizsépi építkezés.
11. Egyházmegyei jelentés a kerületre az iskolamegszűntetési esetekről.
12. Vélemény a kántor-tanítói fizetések különválasztásáról s felemeléséről.
13. Utasítás az államosítási mozgalnak jelentésére.
14. Utasítás az isk. mulasztások ellenőrzésére.
15. Felhívás a segélyezett egyházak hivatalnokai díjlevelének megváltoztatására.
16. A levéltáros jelentése az e. m. könyvek bekötéséről.
17. A nagyráskai egyház tartozása.
18. A hóri iskola.
19. A lelkészek a náluk lévő könyvekről jelentést tettek.
20. A gálszécsi egyh. jelentése az elköltött tüke első részletének visszafizetéséről.

21. A morvai kölcsönügy.
22. A ladamóci tanítói díjlevél ügy.
23. A szürnyegi iskola külső felirattal való ellátása.
24. A nagytoronyai iskolai hiányok pótlása.
25. A szöllöskei iskola építési ügye s a külső felirat beszerzése.
26. A nagybárii és zempléni iskola építése.
27. A tussai iskolai ingatlan egyház nevére iratása.
28. A zempléni, ladamóci, magyarsasi, nagytoronyai, nagyráskai, kolbásai iskolák részére Értesítő könyvecskék beszerzése.
29. Imregi iskola építése.
30. A kolbásai, gálszécsi, bánóci, kistráskai, szalóki, lasztoméri, ladamóci iskolákról jelentés.
31. A ladamóci regalekártalanítás.
32. Az iskolai ingatlanok átíratására a gercselyi, a kistráskai és a nagykázsméri egyházak újólág utasítatnak.
33. Több egyház újólág felhivatik, hogy az egyházi számadásokat, költségvetéseket igazítsa ki s az adófkönyvet terjessze be.
34. A ladamóci és kolbásai egyházak jelentése a költségvetési hiányok pótlásáról.
35. Szilágyi István vásárhelyi tanító nyugalomba lép.
36. Melko István lelkész tartozását kifizette.
37. Ónody Zoltán kistráskai tanító szabadságotólása.
38. A tanító-egyesület jegyzőkönyve.
39. Péter Mihály e. m. főjegyző iudítványa a tanszerek beszerzésére.
40. A tanügyi bizottság jegyzőkönyve.
41. A kolbásai tanító választása.
42. A kolbásai tanítói díjlevél megerősítése.
43. A vásárhelyi iskola terve, költségvetése, rendkivüli költségvetése megerősítettik, a kölcsönfelvétel megengedtetik.
44. Helmeczy Antal migléci lelkész beigtatásáról szóló jelentés.
45. Deák János szalóki tanító állásáról lemondott.
46. Ónody István kistráskai beteg tanító segélyt kér.
47. Országos közalapi járulékok kimutatása.
48. Országos nyugdíjintézeti járulékok kimutatása.
49. A miglészi díjlevél megerősítettett.
50. Nyitray György lasztoméri tanító az egyházmegyébe bekebeleztetett.
51. A lasztoméri tanítói díjlevél megerősítettetik.
52. A kistráskai építkezési szerződés és az építkezésekre történt kivetés megerősítettetik.

53. Szanyó Sándor málcai tanító választása megerősítették, s nevezett az egyházmegyébe bekebelezetvén.
54. A málcai tanítói díjlevél helyesbítés végett visszaadatik.
55. Az alsómihályi paplak építésre vonatkozó iratok pótlás végett visszaadtnak.
56. A szöllöskei tanítóválasztás.
57. A szöllöskei tanítói lak építésére vonatkozó iratok, mint szabályszerűtlenek, visszaadtnak.
58. Őszi segélyek iránti kérvények.
59. Özv. Kazinczy Arturné köszönő levele a férje elhunytá alkalmából kifejezett részvétért.
60. Az orsz. közalaphoz segélyért folyamodott egyházak.
61. A Gusztáv Adolf-egylethez folyamodott egyházak.
62. Enyedy Andor saujhelyi segédlelkész az egyházmegyébe bekebeleztetik.
63. Nyitray György és Szanyó Sándor tanítók az esküt leteszik.
64. Az időszaki bíróság tagjai.
65. Az őszi egyházkerületi közgyűlésre küldött képviselők.
66. A jegyzőkönyv hitelesítésével megbízottak.
67. Vélemény a magyarországi ref. énekvezérek memorandumára.
68. Dókus Ernő e. m. gondnok búcsuja az egyházmegyétől, Péter Mihály főjegyző búcsuvétele Dókus Ernőtől az egyházmegye nevében, Dókus Ernő érdemeinek jegyzőkönyvbe vétele, örökös tiszteletbeli e. m. gondnokká választása, az egyházkerületi főgondnoki beiktatásán az egyházmegye testületileg vesz részt.
69. Az egyházmegyei gondnokra a szavazatok november 1 ig adandók be.
70. A jegyzőkönyvi pontok meghitelesítése.

Közigazgatási bírósági ügyek.

1. Stepfán Mihály csarnahói lelkész panasza 24 korona adócsökkentési munkálatból folyó kiadás iránt.
2. Bekényi Mihály és Tsai csarnahói egyháztalagok panasza Stepfán Mihály fakövetelése miatt.

Fegyelmi bírósági ügyek.

1. Várady Pál balazséri tanító perújítási kérése ügyében hozott ítélet.

Betürendes tárgymutató.

- Abara 33, 40.
Alsómihályi 33, 40, 55, 61.
Bánóc 30, 40.
Bekényi Mihály és társai köz. bír. I.
Berencsi Endre 38.
Berettő 40.
Bernáth Aladár 64, 66.
Bodrogszerdahely 33, 40.
Bodzásújlak 33, 40.
Borsi 33, 40.
Bottka Gyula 38.
Csarnahó 33, 61, köz. bír. I.
Cseh Pál 40.
Cselej-Szécsegres 40.
Deák János 45.
Deregyő 30, 40, fegy. bír. I.
Dókus Ernő 68.
Dókus Gyula 3, 64, 66.
Dókus László 38, 64, 66.
Egyházak 69.
Egyházlátogatóság 33.
Enyedy Andor 62.
Esperes 33, 55, köz. bír. I.
Garany 33, 40.
Gálszécs 20, 30, 40.
Gercsely 32, 33, 40.
Hardicsa 33, 40.
Hegyi 33.
Helmezy Antal 1, 44.
Homonna 33, 40.

- Horkay Lajos 37.
Hór 18.
Hosszuláz 40.
Hubay Bertalan 40.
Hutka József 2, 3.
Horvay Zsigmond 40.
Imreg 29, 40.
Isépy Zoltán 65
Isépy Tihamér 27, 64, fegy. bir. I.
Kazsó 33, 40.
Kádár János 65.
Kisazar 33, 40.
Kisbári 33
Kisráska 30, 32, 33, 40, 52.
Kiss Tamás 40.
Kistoronya 33, 40.
Kiszte 33, 60.
Kolbása 28, 30, 33, 40, 41, 42.
Könyves Kálmán 38.
Ladamóc 22, 28, 30, 31, 40.
Lasztomér 30, 40, 51.
Lasztóc 40, 61.
Lazony 40.
Legenye 40.
Gróf Lónyay Gáborné 40.
Magyarsas 28, 33, 40.
Magyarizsép 10, 40, 61.
Málca 54.
Melko István 36.
Miglész 40, 49.
Morva 21, 40.
Nagybári 26, 40.
Nagykázsmér 32, 33, 60.
Nagymihály 40.
Nagyráska 24, 28, 33, 40.
Nagytoronya 24, 28, 33, 40.
Nyitray György 50, 63.
Nyitray József 38.
Nyomárkay Aurél 40.
Ónody Zoltán 37, 46.

Péter Mihály 6, 39, 65, 68.
Puskás Ferenc 41.
Román Ernő 30.
Sátoraljaiújhely 40.
Segélyosztó-bizottság 16, 46, 58.
Stefán Mihály köz. bir. I.
Szalók 40.
Szanyo Sándor 53, 63.
Számvevőszék 36.
Szavazatbontó-bizottság 69.
Szegő Benő 64, 65.
Szilágyi István 38.
Szombathy Béla 38.
Szöllöske 25, 33, 40, 56, 57, 60.
Szürnyeg 23, 40.
Tomory Pál 5.
Thuránszky Tihamér 65.
Tudja Mihály 64.
Zemplén 33.
Várady Pál fegy. bir. I.
Vásárhely 43, 61.
Virág József 64.

E jegyzőkönyvi pontokat jegyezték:

PÉTER MIHÁLY papi főjegyző az 1—10, 16, 33—35, 58—64, 68—70. és az I. köz. bir. pontot.
ISÉPY ZOLTÁN világi főjegyző a 21, 31, 32, 43—48, 67, 65. pontot.
TOMORY PÁL papi aljegyző, a jelenvoltak névsorát és a 11—15, 20, 22—30, 37—42. és a köz. bir. II. pontot.
BESSENYEY ZÉNÓ világi aljegyző a 17—19, 36, 49—57, 66. és a fegy. bir. pontot.

